

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

Ceny ogłoszeń

ogłoszenia	w większe (przed kron.)	25 groszy
	niekrologi	10 "
	zwyčajne	15 "
	drobne za jeden wstaw	10 "
Ceny ogłoszeń należy rozumieć za wiersz wysokości 1 milimetra		

Dla poszukujących pracy 50% rabatu
Ogłoszenia w Niedzieln. o 25% drożej
Fantazyjne i tabele (bilanse) 50% "

Ogłoszenia przyjęte po zamknięciu
Administracji o 10% drożej.

Za terminowy druk ogłoszeń Adm.
nistracja nie odpowiada.

Redakcja i Admin. Warecka 7.

Konto czekowe P. K. O. Nr. 175.

Numer pojedynczy 15 groszy.

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

**Niech żyje rząd
robotniczy
i włościański!**

Warunki prenumeraty

w Warszawie z odnośnikiem	
miesięcznie	Zł. 3.50
bez odnośnika	" 3.-
na prowincji miesięczn.	" 3.50
zagranicą	" 5.50
Za zmianę adresu	10 groszy

Redakcja przyjmuje interesantów od
1 - 2 po poł. Za zwrot rękopisów
redakcja nie odpowiada.

Administracja czynna od 9 do 5 bez
przerwy. Kasa czynna od 11 do 2.
Rechunki płatne w środy.

Telef. Redakcji 176-70. Admin. 120 13.

**Konserwatyści angielscy
a Liga Narodów.**

*Prawica angielska przeciw protokołowi genewskiemu. — Zatarę z Egiptem sprawa...
„wewnętrzna” Anglii. — Cios dla Ligi Narodów.*

Londyn, 26 listopada.
Kiedy przed kilku dniami Rząd angielski przesłał do sekretariatu Ligi Narodów notę, w której domagał się usunięcia z porządku dziennego najbliższego posiedzenia Rady Ligi sprawy protokołu genewskiego, z kół, zbliżonych do obecnego ministra spraw zagranicznych rozchodziły się uspokajające i usypiające wiadomości, że próba o zwłokę nie oznacza bynajmniej odrzucenia samego protokołu, że W. Brytania pozostała wierna idei rozbrojenia i arbitrażu, że nowy Rząd niemniej od dawnego, robotniczego, przywiązany jest do Ligi Narodów i daje temu dowód jaskrawy, delegując p. Austena Chamberlaina do Rzymu na sesję Rady.
Po upływie niewiele dni w Kairze dokonano zamachu na sirdara. Między Anglią a Egiptem doszło do otwartego zatargu z powodu ostrej noty Rządu angielskiego i z powodu odrzucenia noty tej przez rząd Zaghlulę paszy, który musiał ustąpić, oddając uszczuploną znacznie władzę w ręce Ziwar Paszy, uchodzącego za powołanego Anglikom wykonawcę ich rozkazów. W Egipcie dokonano małego zamachu stanu po zamachu na sirdara. Parlament, wierny Zaghlulowi, został odroczone, swobody polityczne zawieszono. Przed rozejściem się parlament uchwałił jednak gorącą odezwę do Ligi Narodów, prosząc o interwencję w zatargu.

I teraz ci sami politycy i dziennikarze, którzy przed tygodniem zapewniali o szacunku Anglii dla Ligi Narodów, stanowczo odrzucają wszelką myśl o możliwości jakiegokolwiek interwencji ze strony Ligi. Wartość istotna ich poprzednich zapewnień wyszła na jaw bardzo szybko. Konflikt egipski, wysuwający na widownię cały szereg doniosłych zagadnień międzynarodowych, dał m. in. możność sprawdzenia stosunku angielskich konserwatystów do Ligi.

Stosunek ten nie był nigdy szczerzy. Wśród wybitnych konserwatystów jest kilku prawdziwych przyjaciół Ligi, są ludzie tej miary, co Lord Cecil, Lord Balfour. Ale ci ludzie byli dobrymi przedstawicielami Anglii, dopóki Liga zajęta była podziałem mandatów kolonialnych, walczyła o sprawę wileńską, sprawy gdańskie, lub zwotywała międzynarodowe kongresy sanitarne. Prawdziwe zainteresowanie do Ligi obudziło się wśród Anglików dopiero po ostatnim zgromadzeniu, kiedy konserwatyści angielscy i prawnicy liberalowie znaleźli się w obliczu protokołu, opracowanego przy czynnym udziale delegacji angielskiej, wysłanej przez Rząd Labour Party.

W ciągu ostatnich kilku tygodni sprawa protokołu nie schodziła ze szpalt pism. Piszą o protokole redaktorzy wielkich dzienników, piszą czytelnicy tych dzienników w tak szeroko rozpowszechnionej rubryce wolnych głosów, piszą nawet świątki brukowe. Cała literatura powstała na temat protokołu. Z różnych stron, pod różnymi kątami widzenia rozpatrywany jest stosunek W. Brytanii do Ligi i jej dzieła ostatniego, i ostatecznie zawsze stawiane jest pytanie: czy Liga Narodów jest pożyteczna dla Imperjum Brytyjskiego, czy należy zgodzić się na pewne ustępstwa z tradycyjnego stanowiska dyplomacji angielskiej dla sprawy pokoju światowego, czy słuszne jest wzmocnienie Ligi Narodów, obejmującej teoretycznie wszystkie

narody świata, kosztem innej oddawna już budowanej „Ligi Narodów”, obejmującej pod nazwą Imperjum Brytyjskiego sporą część kuli ziemskiej?

Pozwolę sobie przytoczyć parę zdań z ostatnich dzienników. „Morning Post”, która od czasu, jak się stała półurzędową, zaczęła miarkować się w swych zapędach reakcyjnych, powiada: „Liga jest czemś w rodzaju kosza, do którego gotowi jesteśmy zawsze wrzucać własność cudzą, lecz nigdy swoją... Powinniśmy wznieść modły do niebios z tego powodu, że Egipt nie jest członkiem Ligi Narodów i że nie jesteśmy zmuszeni do debatowania wartości życia oficera brytyjskiego z tymi, którzy są odpowiedzialni za jego zamordowanie”. W piśmie lorda Beaverbrooka (Biberbruka) czyta się następujące zdania: „Zatarg egipsko - angielski jest sprawą wewnętrzną Imperjum. Liga Narodów nie ma tu nic do powiedzenia. Zarzuty, które nam z tego powodu stawia zagranica, stały się nieistotne, możliwe wskutek przesadnego zapasu dla Ligi niektórych publicystów angielskich, pragnących nałożyć na Ligę obowiązki, przekraczające jej kompetencje (aluzja do protokołu, przyp. kor.)”. P. Garvin w swoim „Observer” twierdzi: „Protokół może ściągnąć na nas: zerwanie przyjaźni angielsko - amerykańskiej, dyplomatyczny rozstrój wewnątrz Imperjum, więcej trudności, ciężarów i ryzyka, aniżeli na jakiegokolwiek inne państwo... Dokument genewski jest typowo kontynentalny, podczas gdy warunki światowego Imperjum wymagają daleko idących modyfikacji europejskiego punktu widzenia... Prędzej czy później musi nastąpić jakaś rewizja granic i warunków we Wschodniej Europie (pod tem mianem rozumie się wszystkie nowopowstałe państwa środkowo i wschodnio - europejskie, przyp. kor.) jeżeli ma powstać jakaś nadzieja na pokój. Nie będzie pokoju światowego bez jakichś rozumnych kroków w kierunku rewizji traktatu wersalskiego. Imperjum Brytyjskie nie może gwarantować wszystkich wadliwych istniejących granic i nalegać na nie naruszalność mapy zarówno Europy Wschodniej, jak Zachodniej”. Co na te słowa wpływowego publicysty konserwatywnego powie „Gazeta Warszawska”, przyłączając swój cienki głosik do chóru przeciwników protokołu, którzy zwalczają go m. in. dlatego, że jest korzystny dla „no-

wych narodów”, a więc w pierwszym rzędzie dla Polski?!

Na te uszczypliwe krytyki obozu konserwatywnego opowiada godnie prof. Zimmermann w socjalistycznym „Daily Herald” w art. p. t. „Europa przedewszystkiem”. Pokój jest niezbędny dla utrzymania W. Brytanii. Bezpieczeństwo jest zagadnieniem nie tylko francuskim czy polskim, lecz tak samo dobrze brytyjskim. Błędem jest zdanie, że powinniśmy poświęcić się wyłącznie swemu Imperjum. Oznacza to ignorowanie praw gospodarczych, które uczyniły z Europy naszego konsumenta. Oznacza to ignorowanie historii naszej polityki zagranicznej, która zawsze zmierzała do przeciwdziałania tworzeniu się bloku kontynentalnego i pozostawieniu nas na stronie. Jesteśmy częścią Europy, a Europa jest częścią świata. Organizowanie pokoju w Europie, to organizowanie pokoju na świecie”. Prof. Zimmermann występuje przeciwko poruszaniu sprawy rewizji granic, która tylko zamącić może pokój europejski.

Inne również czynniki demokratyczne, które mają zastrzeżenia swoje co do protokołu, widząc, jak daleko zaszła na gwałt prawiwa, obecnie występują w obronie protokołu, wskazując jedynie na konieczność wprowadzenia niektórych zmian.

Dokoła protokołu genewskiego rozegra się w Anglii wielka batalia polityczna, w którą wplątani będzie całe zagadnienie Ligi Narodów. Batalii tej z wielkim zainteresowaniem przyglądać się będą narody europejskie, szczególnie Francuzi, którzy niebardzo wierzą w obietnicę zawarcia sojuszu angielsko - francusko - belgijskiego, wyłączającego wszystkie te dokuczliwe „nowe narody”, wzamian za protokół, tak gorąco przez te „nowe narody” przyjęty. Prasa francuska przypomina Anglii, jak to jej przedstawiciel oburzał się na Mussoliniego za odmowę oddania sprawy mordu w Albanii i okupacji Korfu pod rozpatrzenie Ligi, przypomina również niezadowolone, któremu dawały wyraz niektóre angielskie pisma konserwatywne z powodu odmowy Francji na pośrednictwo Ligi w sprawie odškodowań.

Wrażliwy redaktor „Manchester Guardian”, biorąc pod uwagę te głosy, ostrzega przed tem, aby nie narazić na szwank moralnej opinii Anglii, jako państwa dążącego do pokoju. Anglija, która uchodziła za gorącą zwolenniczkę Ligi Narodów i narzuciła interwencję Ligi innym narodom, miałyby się uchylić od rozjemstwa, kiedy chodzi o nią samą?

Najprawdopodobniej jednak Rząd obecny uchyli się od interwencji Ligi. Zada przez to poważny cios Lidze, tem groźniejszy, że nastąpił po odroczeniu sprawy wprowadzenia w życie protokołu genewskiego.

J. S.

**Trzeci dzień strajku
w przemyśle włóknistym.
Wiece strajkujących robotników łódzkich.**

Łódź, 29 listopada. (Telefonem).

Dzisiaj odbyły się w Łodzi 4 olbrzymie wiece, przy udziale 20 tys. robotników. Na wiecach przemawiali tow. tow. Kałużyński, Danilewicz, Walczak, Zięba i Kukiel (ze Związku klasowego); w imieniu N. P. R. — pos. Wąskiewicz i Kulczycki i w imieniu Ch. D. — pos. Harasz.

Przebieg wieców był wszędzie spokojny. Nawet wystąpienie pos. Łańcuckiego i ukraińskiego komunisty nie zakłóciło spokoju, ponieważ ich wcale nie słuchano.

Na wiecach uchwalono rezolucję, wzywającą do wytrwania w strajku. Nastrój panuje bojowy.

Sytuacja strajkowa przedstawia się bez zmiany.

PREMIER WOBEC STRAJKU.

Wczoraj pos. Wąskiewicz udał się do Premiera Grabskiego dla omówienia sytuacji strajkowej w Łodzi i przedstawił p. Grabskiemu położenie, wytworzone opornym stanowiskiem fabrykantów, którzy odmawiając rokowań z robotnikami, zaostrzyli sprawę.

Premier informował się o płacach robotniczych i uznał je za niskie. Ponadto Premier

W dzisiejszym numerze:

Konserwatyści angielscy a Liga Narodów (kor. wł.)

Trzeci dzień strajku włóknistego.

Bezdomni! Straszne położenie mieszkańców baraków.

Młodzież przeciwko min. Miłkowskemu.

Uchwały Komitetów kopalnianych Zagłębia Dąbrowskiego i Krakowskiego.

Bez względu potępienie komunistów, nie mających nic wspólnego z polskim ruchem robotniczym.

Sprawa organizacji najwyższych władz wojskowych!

Gen. Sikorski wprowadza poprawki do swego projektu.

Min. Thugutt u Marszałka Piłsudskiego.

Awantura na zjeździe kamieniczników. Polcja rozwiązała zebranie.

Pod pręgierz!

Paderewski znowu kandyduje.

Sztuki plastyczne.

Odcinek: Rozmaitości.

oświadczył, że poprawa płac robotniczych nie wpłynie ujemnie na kurs złotego. Rząd zastanawia się obecnie w jaki sposób może interweniować w zatargu i dla bliższego poznania konfliktu wezwał do Warszawy wojewodę Garapicha.

KOMUNIKAT MIN. PRACY.

Za pośrednictwem Pata, Min. Pracy zostało obszerny komunikat o przyczynach strajku w przemyśle włóknistym i poprzedzających strajk, uśmierzaniach robotników i Rządu załatwiania zatargu na drodze porozumienia. Są to znane już czytelnikom naszym rzeczy.

Min. Pracy zaprosiło na wczoraj przedstawicieli kapitału celem odbycia konferencji z przedstawicielami robotników.

Panowie ci jednak odpowiedzieli, że „stanowisko ich co do podwyżki płac nie uległo zmianie i że w tych warunkach uważają konferencję za bezcelową, a przyjazd do Warszawy za niepotrzebny”.

Najbiedniejsi.

Za ładnym Żoliborzem, w polu, otoczony drutem kolczastym ciągnie się długi sznur baraków — mieszkania bezdomnych.

Kto nie był wśród nich, kto na własne oczy nie widział tej nędzy ludzkiej, co kryje się w tych biednych lanych, do ziemi przytłoczonych barakach, ten wyobrażenia mieć nie może czem jest w istocie tak zw. kolonja dla eksmitowanych.

W czternastu barakach blaszanych i drewnianych mieści się 486 osób. Codziennie niemal ktoś przybywa. Łada dzień przybędą eksmitowani z 37-miu domów.

Na dworze chłody coraz większe, mrozy kilkakrotnie już były a tam — wśród bezdomnych — jeszcze tydzień temu, całe rodziny mieszkaly w namiocie!

Czerwony Krzyż uruchomił był swego czasu ochronę i szkółkę, do której uczęszczało 67 dzieci. Obecnie straszne warunki, w jakich znajdowali się mieszkańcy namiotów, zmusiły do przeniesienia świetlicy w lokal mieszkalny i przeniesienia tam mieszkańców namiotów płóciennych.

Obecnie najbardziej palącą sprawą jest przeniesienie mieszkańców 9 baraków blaszanych do drewnianych. Baraki te odznaczają się tem, że w lecie upał panował w nich nie do zniesienia, obecnie chłód nie daje spać ludziom. Gdy w nich napalić, para skrapla się na niskim blaszanym suficie, ściekając na posłania. Każdy taki barak mieści 20 — 36 osób. Kobiety, dzieci, mężczyźni — wszystko gnieździ się razem, w zaduchu, wilgoci. Ludzie są przemęczeni, rozgoryczeni, nie sposób utrzymać wśród nich zgody. Niektóre rodziny cierpią tak już od 14 miesięcy.

Gdy weszła na teren blaszanych baraków, otoczono mnie zwartym kołem. Blade, wynędzniałe postacie ze łzami w oczach błagały o ratunek. Pokazywano ręce i nogi popuchnięte z zimna. Są tacy, których wilgoć powaliła na łoża boleści. Widok ten jest wprost straszny. A mrozy idą, co dalej będzie z tymi nieszczęśliwymi?

Generalna Dyrekcja służby zdrowia oddała wreszcie do rozporządzenia Czerwonego Krzyża 7 baraków stojących dotąd bez użytku. Oddała jednak z tem, by Czerwony Krzyż na własny koszt je wypróżnił.

Już dotąd, choć wywożenie inwentarza min. spraw wewn. nie zostało jeszcze ukończono, koszt wynoszący 3.600 zł. Czy to nie jest oburzające? Czerwony Krzyż własnym kosztem remontuje baraki przyjęte i te które posiada, aby w najszybszym czasie przenieść do nich mieszkańców blaszanek.

Czy doprawdy Generalna służba zdrowia nie mogła się zdobyć na pokrycie kosztów wywiezienia inwentarza z baraków, z których oddaniem zwlekała tyle czasu.

Dla wzbudzenia zainteresowania losem nieszczęśliwych, wytwórnia „Prometeusz” przygotowuje film przedstawiający nędzę panującą w barakach.

Magistrat obiecał wybudować trzy baraki — ale za 3 miesiące. Termin to niedopuszczalny. Czerwony Krzyż ma „wprawę” w tej robocie, niech mu więc magistrat przekaże fundusze i budowę baraków.

Wreszcie Rząd winien się tą sprawą zainteresować. Nie sposób, by ludzie zamarli gdzieś w blaszanych barakach, gdy znajdują się pieniądze na wspaniałe bankiety, urządzane przy lada okazji. I. K.

Kryminaliści.

W ostatnich latach ukazało się kilka utworów beletrystycznych, poświęconych problematowi przestępczości. Młody autor J. Ostrowski zadebiutował dobrze napisaną powieścią: „Obok życia”, ujmującą w sposób oryginalny psychologię więźnia. Z innej strony przystąpił do tego zagadnienia s. p. J. Żywnowski w „Kamieniach ugroźnych” i Mar w „Księżycowych kawalerach”. Złodzieje, bandyci, sutenerzy, „męty społeczne” zajęły wyobraźnię artystyczną, jako podstawowy problemat zła. Noc tajemnicy, pokrywająca duszę przestępcy, zacięła autorów, mających dość jałowych tematów mieszczańskich. Czyżby w ten sposób dawało o sobie znać budzące się sumienie społeczne?

W ostatnich tygodniach ukazała się nowa książka, na ten temat (*). Książka Marceliego Dąbrowskiego nie jest powieścią, lecz jak ją w przedmowie charakteryzuje prof. Makowski, „cennym przyczynkiem w dziedzinie materiału faktycznego do badań kryminalistycznych”. Nie jest ona jednak również suchym zbiorem faktów, lecz całym szeregiem dialogów, w formie żywej ukazujących dusze i charakter różnych typów kryminalnych. Dialogi te pisane są gwara więzienna, wystudjowaną sumiennie. Objasnienia trudniejszych wyrazów gwary znajdzie czytelnik w załączonym na końcu książki słowniku gwary więziennej.

Dialogi są oparte na studjach i obserwacji dokładnej, fachowej, spisane z protokołów śledczych, albo wprost podsłuchane. Jest to więc materiał ciekawy nie tylko dla fachowców, ale i dla najszerszych kół czytelników. Autor wychodzi ze stanowiska, że zło, przestępstwo, bandyci, „doliniarze”, „pudelkarze”, „klawisznicy” nie dadzą się wpakować w jedną szufladkę, w jeden schemat psychologiczny oraz nie można się od nich uwolnić krótkim i węzłowatym potępieniem „oburzenia moralnego”. Autor, sam pracujący w więzieniu, często pozwala domyślać się, że problemat kryminalisty wcale nie został rozwiązany przez to, iż prawo zasądza przestępca i zamyka go w więzieniu. Jest to półśrodek. Trzebaby sięgnąć głębiej.

„Doliniarz” Fajwicz np. powiedział do inspektora więziennego: „Jestem złodziejem — doliniarzem” — o tem każdy wie. Jeżeli popełniona będzie jakaś poważniejsza kradzież doliniarska, to mnie i tak wsadzą do więzienia — gdyby nawet porzucił swe rzemiosło. Inny znów, „król pudelkarzy” Si-ski, niegdyś właściciel „wykwintnego obuwia”, zaarrestowany przez Niemców jako podejrzany o szpiegostwo na rzecz Rosji, został przez okupantów pozbawiony majątku. Gdy wrócił, znalazł się na bruku, nieprzygotowany do pracy umysłowej, niezdolny do fizycznej. Ten krytykuje moralność burżuazyjną i dowodzi, że właściciel sklepu z biżuterią, którego nie udało mu się okraść, jest również złodziejem i oszustem, a jednak nie siedzi i nie będzie siedział. Ten rozumujący już „pudelkarz” powiada do inspektora więziennego: „Wiem, pan inspektor myśli, że złodziej, w dodatku kasiarz, nie może być przyzwoitym człowiekiem. Nie dziwię się nawet temu. Wszak złodziej, to przecież wyrzutek społeczeństwa. Tak mówi każdy. Bo po cóż ma się zastanawiać?”

Ta książka zmusza właśnie do zastanowienia się najpierw nad tem, co uczyniło społeczeństwo, ażeby każdego z predes-

nowanych na złodzieja odwieść od tej „roboty”, dopomóż — nawet, gdy znalazł się dopiero na skraju przepaści. Tu otwiera się obszerne pole pracy dla patronatów wieziennych.

Ale są typy trudniejsze. „Urodzeni” zbrodniarze, jednostki krwiożercze, gotowe z powodu drobiazgu „robić na mokro” (mordować). Są złośliwcy z temperamentu, niepoohamowani gwałtownicy. Są typy dla których życie uciążliwe, normalne jest nudne, nie daje im podniety — typ neurasteników. Są złośliwcy z konieczności, z nędzy, są zmuszeni do przestępstwa i wciągnięci przez wyrobionych i świadomych już zbrodniarzy. Są poeci, artyści, filozofowie. Jeden z takich, opisany w rozdziale p. t. „Strajk złodziejski” buduje groteskowy system metafizyki, w którym dowodzi niezbędności złodziejstwa dla istnienia ludzkości. „A ktoś idzie na „klawisz”, „doline”, „pajak”, „szpryng” do burżujów, żeby ich majątek bidnym rozdawał, jak przykazuje Ewangelija święta?” — pyta ten metafizyczny komunista.

Są w tym świecie nieszczęsny prawa i obyczaje obowiązujące, poczucie honoru posunięte do heroizmu, wierność przyjacielowi.

Maie drobnotka pozostała,
Jakieś gupie dziesięć lat...
Żebyś ty był tylko wolny,
Znacznem więcej siedzieć rad!...

Tak brzmi wiersz, wyjęty z pamiętnika bandyty Cza—kiego.

Książka ta odsłania jedną z najgłębszych i najbardziej zastarzałych ran ludzkości i nie przechodzi nad nią do porządku dziennego jednym ławtem: „Co tu długo myśleć — kryminaliści i basta!” Porusza ona problemat zła ukazując jego przerażające, ale zagadkowe oblicze w rozmaitem oświetleniu. Więzienie w jej zwierciadle nie jest wyłącznie miejscem słusznej kary za przestępstwo, lecz także zagadnieniem wiecznym, żywym, domagającym się prób rozwiązania wciąż nowych, bo dotychczasowe były i są właściwie tylko bolesnym, tragicznym półśrodkami.

Socjologia kryminalna i psychika kryminalisty nie są czemś absolutnie odrębnym od form życia „uczciwego”. Kryminaliści, to ludzie tacy sami, jak ludzie „uczciwi”, tylko że los, czasem przypadek, niesprawiedliwość społeczna, słabość indywidualna, rzadziej zbrodnicość wrodzona pchnęła ich w kierunku występku jaskrawego, ujętego w kodeks i przez prawo ściganego. Meż jednak istnieje przestępstw ukrytych, iluz przestępców cichych, bo nie posuwających się nigdy po za granice prawa (lub umiających ominąć je), działających w sposób wyrafinowany, kradnących chwytne, niszczących ludzi, łamiących swych bliźnich bez skrępowania, dającego tamci z za kraty są tylko wywołaniami i czy ich kara, życie, los nie zmrucają ponurego światła na niewystarczalność i powierchobowność szablonowej moralności?

Sumienie człowieka nowoczesnego nie jest w tych sprawach spokojne. Rząd francuski np. zniósł w ostatnich miesiącach katorgę. Myśl współczesna nie odnalazła wprawdzie dotąd środka innego, niż kryminala na zarządzenie zlu pamacalnemu w postaci zbrodniarzy złodziei, oszustów, ale szuka go. Więziennictwo przedwojenne stało u nas na bardzo niskim poziomie. W naszym Państwie sadzą chociażby w kawiarni, o której mowa, sprawa ta nie została jednak przedomniana. Są ludzie, którzy starają się wyzbęd łatwiej i okrutnej rutyny i patrzą o twartemi, śmiało i oczami w otchłań, gdzie jęcza częściej ofiary niedomagani społecz-

nych i wad naszego ustroju, niż świadome narzędzia metafizycznej, stłamskiej konieczności. Urodzonych zbrodniarzy jest znacznie mniej, niż przestępców, pchniętych na drogę zła przez skomplikowane okoliczności życia. Lecz zanim te „okoliczności” zostaną zmienione, zanim powszechny dobrobyt, oświata, etyka, sprawiedliwość

wzrosną do potęgi najwyższej, do jakiej potrafi je doprowadzić szlachetna myśl i wytrwała wola człowieka — droga to długa i mozolna — nie wolno narazie nie czytać wszystkiego, co by problemat kryminalisty zbliżało ku rozwiązaniu jaknajbardziej humanitarnemu.

Zygmunt Kisielewski.

Uchwały komitetów kopalnianych zagłębia Dąbrowskiego i krakowskiego.

Zatwierdzenie umowy. — Przeciw lwowskie mu zakładowi ubezpieczeń. — Przeciw komunistom.

Po zawarciu umowy w górnictwie zagłębia Dąbrowskiego i Krakowskiego, mocą której zostały przywrócone place robotnicze, obowiązujące w lipcu, czyli, że robotnicy w stosunku do miesiąca września, otrzymali 11% podwyżki (niniejszem prostujemy nieścisła wiadomość o podwyżce, podaną w „Robotniku” z dn. 26 listopada) odbyła się w czwartek, 27 listopada, w Dąbrowie, pod przewodnictwem tow. Szprucha, konferencja Komitetów kopalnianych, która jednogłośnie przyjęła treść zawartej przez Związek umowy.

Na konferencji tej omawiano również bardzo obszernie sprawę rent, wypłacanych przez Zakład Ubezpieczeń we Lwowie uszkodzonym przy pracy. Cały szereg delegatów ostro występował przeciwko statutowi tego Zakładu, który jaskrawo pogarsza dotychczasowe niskie odszkodowania za nieszczęśliwe wypadki. Konferencja uchwaliła jednogłośnie następującą rezolucję:

„Konferencja Komitetów kopalnianych zakłada energiczny protest przeciwko zastosowaniu na naszym terenie ustawy lwowskiego Zakładu ubezpieczeń od wypadków, która w większości swych artykułów pogarsza nawet rosyjską carską ustawę z 1903 r.

Konferencja wzywa przedstawicieli robotniczych w Sejmie, ażeby natychmiast wystąpili o zmianę tej ustawy w kierunku polepszenia dotychczasowego stanu”.

Jednocześnie konferencja uchwaliła protest przeciwko redukowaniu z pracy tych robotników, którzy w danej kopalni stracili zdrowie przy pracy, i poddawani są przymusowemu oględzinom lekarskim.

Przy dyskusji w sprawach organizacyjnych szereg delegatów ostro wystąpił prze-

ciwko warcholskiej robocie komunistów, rozbijającej Związki Zawodowe, przyczem konferencja jednogłośnie uchwiliła rezolucję tow. Niwińskiego:

„Konferencja Kom. kop. oświadcza imieniem wszystkich robotników zatrudnionych w przemyśle górniczym Zagł. Dąbrowskiego, iż partja komunistyczna nie jest partją robotniczą i za taką nie wolno jej uznawać, gdyż jest to partja agentów i szpiegów moskiewskich, utrzymywanych przez rząd rosyjski dla podtrzymywania rosyjskich dyktatorów u steru władzy — i jako taka kompromituje ruch robotniczy”. Konferencja domaga się od zarządu Centr. Związku górników wykluczenia ze Związku wszystkich zwolenników komunistów, którzy rozbijają Związek i szkodzą klasie robotniczej”.

Następnie po zaznajomieniu konferencji z treścią odezwy zagłębiowskiego komitetu komunistycznego, która to odezwa w lotrowskiej formie rzuca oszczerstwa na P. P. S. i tow. Stańczyka, a jednocześnie występuje w obronie osławionego komunistycznego prowokatora i szpicla Waldenberga, — jednocześnie uchwaliło:

„Konferencja Kom. kop. będąc w posiadaniu komunistycznej odezwy, skierowanej przeciwko Związkowi, jego przedstawicielom i P. P. S., a w obronie komunistycznych prowokatorów i denuncjantów, oraz mającej na celu zatuszowanie ostatnich gremjalnych denuncjacji Waldenberga i spółki, która 150 obalamuonych robotników na długi czas wtręciła do więzienia — z całą stanowczością piętnuje treść i formę łajdakiej ulotki”.

Na konferencji tej referowali z ramienia Związku tow. tow. Bień i Bocian.

Jaurès w Panteonie.

Dyskusja w Izbie Deputowanych.

Paryż przeżywał w dn. 23 b. m. wyjątkowe podnieście wrażeń. Przeniesienie prochów Jaurésa do Panteonu stało się żywołową manifestacją narodową, w której lud pracujący Francji i demokracja francuska złożyli hołd wielkiemu wodzowi socjalistycznemu, bojownikowi o pokój i sprawiedliwość. Manifestacją tą nie tylko uczczono zasługi Jaurésa, ale ponadto zaprotestowano przeciwko ohydnej zbrodni, dokonanej na Jaurésie. Ołbrzymia większość narodu francuskiego zespoliła się w uczuciu miłości dla wielkiego trybuna socjalistycznego i dopiero przebieg manifestacji, w której wzięły udział wielotysięczne tłumy, pełne zbożnego skupienia, zaświadczył, jak głęboko lud pracujący Francji kocha i czci swego Jaurésa.

Przewiezienie prochów Jaurésa było tedy wielką manifestacją demokracji francuskiej, manifestacją urzędową, gdyż na jej czele stanął rząd Herriota, a koszty obchodu pokrył rząd na podstawie uchwały parlamentu. Nie spodobało się to oczywiście reakcji francuskiej, sprzymierzonej mafji monarchistyczno-komunistycznej. Zarówno monarchiści, jak komuniści odseparowali się od uroczystości narodowej. Monarchiści zbojkotowali ją w ten sposób, że na dzień obchodu wyznaczyli swoją własną uroczystość i uczczenie pamięci Mariusa Plateau (Plato), sekretarza redakcji monarchistycznej „Action Francaise”, zabitego przez anarchistkę Berton. Przeciw Jaurésowi — Plateau! Oczywiście manewr ten tylko ośmieszył i skompromitował obóz zabójcy Jaurésa.

Komuniści zaś wpadli na inny pomysł. O ile monarchiści chcieli odwrócić uwagę mas od Jaurésa, o tyle komuniści zapragnęli zmopolizować Jaurésa dla siebie. Głosiciele dyktatury i gwałtu wzięli nagle pod swe skrzydła opiekuńcze wodza socjalizmu i demokracji. Komuniści poprostu „odmówili” socjalistom prawa czcić Jaurésa, potraktowali manifestację powszechną jako „kontrewolucyjną”, a swoją własną komunistyczną manifestację okrzykli, jako „rewolucyjną”, nad którą czuwał prawdziwy duch Jaurésa.

To blażeńskie wystąpienie komunistów wyzyskali zreszcie monarchiści i reakcyjniści, wyolbrzymiając umyślnie i celowo przesadne i kłamliwe sprawozdanie o rozmiarach demonstracji komunistycznej.

W dwa dni po umieszczeniu prochów Jaurésa w Panteonie rozegrał się epizod uroczystości w Izbie Deputowanych. Poseł monarchistyczny Taittinger (Teteże) wniósł interpelację do rządu, domagając się wyjaśnienia, dlaczego rząd wykazał w dniu obchodu „słabość” i depuścił do „mobilizacji” komunistycznej, kryjącej w sobie groźbę dla państwa. Uzasadniając interpelację, poseł mo-

narchistyczny dopuścił się oszczerstwa, jakoby blok lewicowy czerpał fundusze wyborcze od organizacji Billieta, która, jak wiadomo, finansowała Blok Narodowy. Oszczerstwo to wywołało oburzenie na lewicy, Herriot zażądał wyjaśnień od mówcy i odrazu pokazało się, że oszczerstwo było tylko oszczerstwem.

Odpowiadając na interpelację Herriot z łatwością obalił wszystkie insynuacje i kłamstwa interpelanta, rozwiał legendę o „mobilizacji” komunistycznej, zaprzeczył, jakoby min. wojny Nollet zmuszony był opuścić uroczystość i ratować się ucieczką, stwierdził, że obchód na cześć Jaurésa nie miał charakteru partyjnego, lecz był to akt sprawiedliwości, odkupienie zbrodni z dnia 31 lipca 1914 r. Na zarzut, że rząd uchylił czoła przed czerwonymi sztagardami, Herriot ironicznie odparł, że niektórzy wodzowie prawicy (mowa o Millerandzie) swego czasu dość często sami brali udział w manifestacjach z czerwonymi sztagardami. W końcu Herriot postawił sprawę zaufania do rządu.

Posiedzenie skończyło się kłeską prawicy, 318 głosami przeciw 202, przyjęto rezolucję Bluma-Casalra następującej treści: „Izba pochwała środki, przedsięwzięte przez rząd i oświadczenia, złożone przezeń w związku z uroczystościami narodowymi przewiezienia prochów Jaurésa do Panteonu.

Izba wyraża Rządowi swe zaufanie, w przekonaniu, że on będzie ochraniał urządzenie i swobody republikańskie. Izba stwierdza zarazem, że podczas debaty padły pod adresem Rządu najcięższe oskarżenia i że osoba, które je rzuciła, pomimo niejednokrotnych wezwań, nie przedstawiła na ich poparcie najmniejszych dowodów. Izba piętnuje ten manewr i przechodzi nad nim do porządku”.

Staraniem C. K. W. i Warsz. O. K. R. P. P. S., dn. 8 grudnia r. b. w poniedziałek o godz. 11 r. w sali Tow. Hygienicznego, ul. Karowa 31, ku uczczeniu pracy socjalistycznej senatora tow.

BOLESŁAWA LIMANOWSKIEGO
w 89-tą rocznicę Jego urodzin odbędzie się UROCYSTA AKADEMJA.

Program Akademji wypielnia przemówienia tow. tow. posłów: Ignacego Daszyńskiego, Norberta Barlickiego, Zygmunta Gardeckiego, Rajmunda Jaworowskiego, Feliksa Perla, Zofiji Prausowej i radnego Marceliego Piłackiego.

W części artystycznej wezmą udział artyści Opery Warszawskiej, dramatu, chór gawroni warszawskiej.

Zaproszenia otrzymywać można w sekretarjacie W. O. K. R., Al. Jerozolimskie 6, od godz. 10 — 1 i od 5 — 7.

* Dialogi z życia więźniów. Marceli Dąbrowski. Z za krat i bram więziennych. Z przedmową prof. Wacława Makowskiego. Warszawa, 1924. Nakładem Zw. Zaw. Prac. Wiesz. Rz. Pol.

Przyjazd sen. Limanowskiego do Łodzi.

(telefonem)

Łódź, 29 listopada.

Dziś rano przyjechał do Łodzi tow. sen. Limanowski. Na dworcu zebrały się tłumy publiczności. Przybyły wszystkie dziesiątki P. P. S. ze sztandarami i Wydz. Kobiety P. P. S., jak również P. O. W., Zw. Weteranów; honorowa kompanja strzelców. Kiedy zjechał pociąg, orkiestra elektryczni zagrała „Marsyljankę”. Do wagonu weszli: tow. sen. Kopciński, Kłuszyński, Holzgreber i Weisberg.

Tow. Limanowski przeszedł wzdłuż wszystkich delegacji, w imieniu których powitał drogiego gościa tow. Holzgreber.

Przed dworcem czekały na przyjazd tow. Limanowskiego tysiączne tłumy. Wśród niemiłkających długo okrzyków i oklasków, tow. Limanowski odjechał do sali Miłośników Muzyki, gdzie miał odbyć się popis dzieci z Ognisk Rob. Wydziału Wychowania Dziecka. Utworzył się pochód z publiczności, ale na salę wpuszczono tylko delegacje.

Wychowawcy Rob. Wydz. Wych. Dziecka złożyli hołd tow. Limanowskiemu; następnie odbyły się produkcje dziecięce: śpiew, deklamacje, tańce plastyczne. Tow. Limanowski z najwyższym rozczuleniem całował dzieci; oklaskom i okrzykom nie było końca.

Po popisie delegacje ze sztandarami udały się na estradę do tow. Limanowskiego. Jutro odbędą się w Łodzi, w sali Filharmonji uroczysta Akademia na cześć tow. Limanowskiego. Na Akademję tę nie ma już ani jednego biletu.

Młodzież przeciwko min. Miklaszewskiemu. CIĘŻKIE ZARZUTY.

Otrzymał list następujący:
Do p. d-ra Bolesława Miklaszewskiego, ministra W. R. i O. P. w Warszawie.

Gdy młodzież lwowskiej Politechniki, po kilkutygodniowych daremnych staraniach o złagodzenie rozporządzenia w sprawie opłat szkolnych wysłała do pana, panie ministrze, delegację, która miała przedstawić całą grozę położenia, w umysłach wszystkich studentów zapanowało przekonanie, że polska młodzież przez polskiego ministra musi zostać zrozumiana.

Wielka była nasza radość, gdy delegacji, wróciwszy z Warszawy, powtórzyli nam słowa pana ministra, słowa, które zawierały przyrzeczenie zniszczenia świadectw ubóstwa, o cośmy prosili. Pełni ufności, czekaliśmy zapowiedzianego okólnika i opierając się na przyrzeczeniu ministra, wydaliśmy instrukcję dla kolegów, jak w sprawie opłat należy dalej postępować.

Wydany okólnik w sprawie świadectw ubóstwa nic nie zmienił. Rady Wydziałowe w wielu wypadkach odmówiły przyjmowania świadectw kwalifikacyjnych.

Stanęliśmy wobec tego, że minister przyrzeczenia, danego młodzieży, nie dotrzymał.

I tu zmuszeni jesteśmy publicznie zwrócić się do pana, panie ministrze, z zapytaniem, co mamy oświadczyć kolegom, którzy zaufali pańskim słowom, czy mamy im powiedzieć, że w Rzeczypospolitej polskiej nie można wierzyć oświadczeniom ministrów — jak mamy im powiedzieć o tem, że reprezentant Ministerjum, którego pan jest kierownikiem, w Komisji sejmowej rzucił na lwowską młodzież potwarz i kalumnie, posadzając ją o bolszewizm za jej walkę o podstawę bytu, czem mamy wytłumaczyć to, że tenże reprezentant podaje fakta niezgodne z prawdą, cytując okólniki, które nigdy nie wyszły, czy mamy kolegom oświadczyć, że w Polsce utrzymanie prestiżu jest cenniejsze od zachowania normy etycznej?

Drogą którą obecnie obraliśmy, jest dla nas niezmiernie przykra, ale z chwilą, gdy w Sejmowej Komisji Oświatowej, która była dla nas nadzieją ostatnią, reprezentant Min. złożył zapewnienie, że nasz postulat został uwzględniony i Komisja na tej podstawie przyjęła jego oświadczenie do wiadomości, zostaliśmy w położeniu bez wyjścia, bo wszalnie mamy dostęp do Sejmowej Komisji Oświatowej, nie możemy bezpośrednio sprostać nieprawdziwym informacjom.

Zwracamy się przeto wprost do opinji publicznej, by oceniła czy godzi się młodzież w ten sposób zwodzić, o wolno jej odbierać zaufanie do najwyższych władz Państwa?

Za przedstawicielstwo młodzieży Politechniki lwowskiej:

Ostachowicz rtm., sekretarz. Roehr Zbislaw, przewodniczący

JOAHIM LELEWEL.

W czwartek dn. 4 listopada r. b. w sali Tow. Hygienicznego, Karowa 31, Artur Śliwiński wygłosi odyt p. t. „Joachim Lelewel”. Słowo wstępne wygłosi radny Tadeusz Szpotanski.

Bilety w cenied 1 zł. do 3-ch nabywać można w sekretarjacie O. K. R., Al. Jerozolimskie 5, od godz. 10 — 1 i od 5 — 7 w Księgarni Robotniczej, Wspólna 17, w Adm. nistracji „Robotnik” Warecka 7, w dzień odczytu od godz. 6 30 przy wejściu w kasie.

Drożyzna.

ZBOŻE TANIEJE.

Ubiegły tydzień na rynku zbożowym zarysował zasadniczo zniżkową tendencję w załatwianych transakcjach, przyczem podkreślić należy, że transakcje pozagiełdowe załatwiano po znacznie niższych cenach, niż notowano na giełdzie oficjalnej. Do zniżki przyczynił się zwiększony dowóz zboża i mąki amerykańskiej, oraz zbliżające się terminy podatków i związane z tem zapotrzebowanie gotówki. Wczoraj giełdy zbożowej nie było, jednak w transakcjach pozagiełdowych płacono za wyborowa pszenice 27 do 28 zł., suche żyto 20 zł., jęczmień browarniany od 26—27 zł. — wszystko za kwintal franco stacja załadowcza. Mąka pszenna ameryk. dochodziła w obrotach do 52 gr., krajowa 4/0 wyborowa do 48—50 gr., żytnia pyłowa 3/0 i 4/0 „patent” — 40 gr., żytnia pyłowa 4/0 — 42 gr.

DOBRA ZAPOWIEDŹ NA GRUDZIEŃ.

Jutro odbędą się w Wydziale walki z lichwą przy Kom. Rządu konferencje z kupcami kolonialnymi, cechem wędliniarzy i rzeźników w sprawie obniżenia cen na artykuły spożywcze. Przewidywano jest obniżenie cen niektórych towarów kolonialnych i wędlin o 10%.

LICHWA W PRALNIACH.

Wczoraj Związek właścicieli pralni złożył Oddziałowi walki z lichwą Kom. Rządu memoriał, zawierający odpowiedź na żądanie obniżenia obecnie obowiązującego cennika. Autorzy memoriału powołują się na podrożenie, w porównaniu z okresem przedwojennym, szeregu artykułów. Opierając się na tem, właściciele pralni nie chcą zgodzić się na znaczniejszą obniżkę cen i na dostosowanie ich do cen pralni prowincjonalnych. Jutro ma się jeszcze odbyć w tej sprawie zebranie zarządu Zw. pralni. Władze winny zastosować jaknajstrzejsze środki, celem ukrócenia tej lichwy.

MIEŚO.

Tendencja na rynku trzody chlewnej, przy znacznej podaży, a osłabionym popycie, wytworzyła się poważnie zniżkowa, tembardziej, że jak statystyki urzędowe z targowisk mięsnych prowincjonalnych rynków wykazały, silnie niżono ceny prowincjonalne.

OBNIŻENIE CEN BIAŁEGO PIECZYWA.

W związku z obniżeniem cennika wypieku białego pieczywa przez piekarnie prywatne do 4 groszy za sztukę bułki w hurcie. Wydział Zaopatrywania ustalił obniżenie cennika detalicznego na pieczywo również o pół grosza. Tak więc bułki „Warszawianki”, parki, rogalniki wagi 50 grm., począwszy od jutra, kosztować będą w detalu 4 gr.

Sprawy skarbowe

Wpływy z danin i monopolu.

W pierwszej i drugiej dekadzie listopada z ważniejszych danin i monopolu państwowych wpłynęło do kas skarbowych z górą 68,5 milionów złotych. Jest to najwyższa suma, jaką dotychczas osiągnięto w pierwszych dwóch — zazwyczaj słabych — dekadach.

Na to zwiększenie wpływów skarbowych wpłynęła szczególnie druga dekada listopada, w której osiągnięto 45,4 milj. zł., przyczem podatki bezpośrednie dały w tej dekadzie 21,7 milj. zł., pośrednie 9,2 milj. zł. i monopolu 11,8 milj. zł. Łącznie w obu pierwszych dekadach osiągnięto z podatków bezpośrednich 35,2 milj. zł. (gdą w październiku 30,8 milj. zł.; z podatków pośrednich 15,7 milj. zł. (w październiku 15,3 milj. zł.) i z monopolu 17,9 milj. zł. (w pierwszych dwóch dekadach października 10,1 milj. zł.)

Wraz ze zwiększeniem wpływów z podatków wzrasta wpływ z opłat stempelowych, świadcząc o ożywianiu się życia przemysłowego. W pierwszych dwóch dekadach sierpnia opłaty stempelowe dały 4,3 milj. zł., w pierwszych dwóch dekadach września 5,2 milj. zł., października 5,5 milj. zł. i wreszcie w pierwszych dwóch dekadach listopada 5,9 milj. zł.

Sprawa organizacji władz wojskowych.

W dniu wczorajszym minister St. Thugutt odwiedził Marszałka Piłsudskiego w Sulejówku. Przedmiotem narad była ustawa o najwyższych władzach wojskowych.

Jak wiadomo, sprawa ustawy o najwyższych władzach wojskowych jest od dłuższego czasu przedmiotem dyskusji w kołach wojskowych. Projekt, wniesiony do Sejmu przez min. gen. Sikorskiego, spotkał się z ostrą krytyką Marszałka Piłsudskiego i wielu wojskowych, popierających jego stanowisko. Chodzi tu głównie o rolę Głównego inspektora armji, przeznaczonego na Naczelnego Wodza podczas wojny, oraz o jego stosunek do szefa sztabu i Min. spraw wojsk.

Z „Polski Zbrojnej” dowiadujemy się, że gen. Sikorski do swego projektu wpro-

wadził poprawki, które mają na celu kompromisowe załatwienie sprawy. Stosunek Gen. insp. armji do szefa sztabu generalnego ma być ustalony w ten sposób, że gen. insp. armji przedkłada swoje plany operacyjne szefowi sztabu gen., poczem — opracowane w szczegółach — wracają one do gen. insp. armji i tylko na jego wniosek przedkładane są Min. spraw wojsk. do zatwierdzenia.

W celu uzgodnienia tych spraw min. Thugutt był wczoraj w Sulejówku.

Przy tej sposobności musimy stanowczo wypowiedzieć się przeciwko uwadze „Kur. Porannego”, że organizację najwyższych władz wojskowych należałoby załatwić w formie „dekretu” Prezydenta Rzplitej. Dekrety Prezydenta muszą być oparte na ustawach i służyć do wykonywania ustaw, nie mogą zaś ustaw zastępować. Z charakteru Prezydenta, jako najwyższego zwierzchnika armji, nie wynika zgoła prawo organizowania armji według jego woli. O tem tylko parlament stanowić może. Czas już zerwać z przerabianiem Prezydenta na jakiegoś monarchę.

Święto podchorążówki.

Wczoraj odbyła się uroczysta rocznica czynu zbrojnego szkoły podchorążych z 1830 r., rocznica powstania listopadowego.

Uroczystość rozpoczęła nabożeństwem w kaplicy szkoły, celebrowanem przez księdza kapelana Mauersbergera. Na nabożeństwie obecny był Prezydent Wojciechowski, w towarzystwie pułk. Zaruskiego i szefa kancelarji Lenca, gen. Sikorski, Żeligowski, Haller i inni.

Po nabożeństwie cała szkoła odmaszerowała do Łazienek, gdzie przed gmachem dawnej szkoły podchorążych odbyło się dekorowanie odznakami szkoły wychowawców Podchorążówki. Do zgromadzonych przemawiał, w zastępstwie ministra, wice-minister gen. Majewski.

Po odznaczeniu odbyła się defilada przed Prezydentem i zmiana warty belwederskiej.

O godz. 4-iej w sali balowej szkoły podchorążych odbyła się uroczysta Akademia. Przemawiał p. Artur Śliwiński, charakteryzując tradycje szkoły podchorążych, oraz p. Jan Kucharzewski, dając obraz historyczny powstania listopadowego.

Na zakończenie jeden z wychowawców szkoły podchorążych Stypuła z przejęciem wypowiedział „Redutę Ordona”.

Akademję urozmaiciła orkiestra szkoły podchorążych.

Licznie zgromadzona publiczność opuszczała salę w nastroju miłym i uroczystym, z przeświadczeniem, że szkoła podchorążych zawsze wiernie stać będzie przy dawnej tradycji. I. K.

Bandycki napad na Redakcję „Głosu Poznańskiego”.

(Telefonem).

Poznań, 29 listopada.

Dziś o godz. 3 pp. do redakcji „Głosu Poznańskiego” wtargnęło 3 ludzi i zażądało widzenia się z wydawcą pisma p. Stachowiakiem.

W redakcji znajdowali się wówczas jedynie: p. Stachowiak, oraz naczelny redaktor pisma p. Wchnout. Napastnicy wyjaśnili, iż przychodzą w sprawie artykułu w „Głosie Poznańskim” p. t. „Banda zawalidrogów hańbi imię akademika”. Artykuł ten omawiał burdy antysemitki, jakich dopuścili się akademicy w jednej z cukierń poznańskich.

Naczelny redaktor przedstawił się obecnym. Jeden z napastników, p. Kotkowski, b. Hallerczyk, uderzył redaktora łaską w głowę. Zanim nadbiegli odbiorcy pisma i maszynista, p. Stachowiak został przez napastników poraniony na głowie i twarzy.

Napastnicy usiłowali zbiec, zostali jednakże przytrzymani i oddani w ręce policji, która ich aresztowała. Nazwiska ich są następujące: Janusz Kotkowski, b. oficer armji Hallera; Stanisław Dziegielewski oraz Alojzy Kasprzowicz, słuchacz uniwersytetu poznańskiego.

„Głos Poznański” jest pismem radykalno - demokratycznym, wychodzącym w Poznaniu od dn. 15 listopada.

Udaremnione napady.

ZASTRZELENIE 2-ch BANDYTÓW.

Dn. 27 listopada o godz. 17. 30 dwóch uzbrojonych bandytów napadło na dwór Lawrów, w pow. łuckim. Posterunek policji odparł napad. Podczas strzelaniny obaj bandyci zostali zabici. Nazwisko jednego udało się ustalić. Jest nim Staszenko, znany bandyta, grasujący dotąd na terenach pow. łuckiego i kowelskiego.

NAPAD NA WÓZ POCZTOWY W KALUSZU.

Dn. 28 b. m. wieczorem dokonany został bandycki napad na wóz pocztowy w Kaluszu. Wóz ten, wiozący znaczną gotówkę, został odniedziły przez bandę złożoną z 4-ch uzbrojonych w karabiny opryszków. Napad jednak został udaremniony. Zaalarmowane posterunki policyjne nadeszły w porę i zdobyły ujęć 2 bandytów. Dwaj inni korzystając z ciemności:

nocnej zdołali zbiec. Aresztowani oddani zostali w ręce władz sądowych. Dochodzenie wdrożono.

Pod pregieryz!

Komuniści (wraz z t. zw. niezależnymi) i endecy wzajemnie sobie dopomagają w miotaniu najpodlejszych oszczerstw na P. P. S. i P. P. S.-owców. Świeżo „Głos Lubelski” z niezależnymi i komunistami powtórzył w świadomości kłamliwy sposób dwa takie oszczerstwa. A za „Głosem Lubelskim” podała je bezwstydnie „Dwugroszówka”.

„Głos Lubelski” i „Dwugroszówka” z zadowolaniem piszą, że „Socialista” p. Drobnera zarzucił posłowi tow. Pławskiemu „zbyttnio zażyły stosunek z defensywą”. Ale nie wspominają ani słówkiem o tem, jak na to zareagował tow. Pławski (list tow. Pławskiego podaliśmy w „Robotniku”) ani też o tem, że p. Drobner musiał oszczerstwo odwołać (o tem również pisaliśmy o „Robotniku”).

Następnie szmaty endeckie piszą o procesie, wytoczonym przez tow. naszych: Kwapińskiego, Stańczyka i Szapirę komunistycznej szmacie lwowskiej, gdzie powtórzono za „Humanite” idiotycznie - nikczemne oszczerstwo, że P. P. S. „wydelegowała owych tow., do naczelnych władz defensywy” i że biorą oni „udział w ruchu robotniczym jedynie dla dostarczania informacji policji”.

Szmaty endeckie piszą: „Sąd przysięgłych uwolnił oskarżonych od winy i kary — czyli stwierdził prawdziwość zarzutów, postawionych przez „Sprawę robotniczą”.

Nie wiemy, czy nawet najpodlejszy paszkwilant komunistyczny osmieliłby się wyprowadzić taki wniosek, jak ci złodzieje honoru ludzkiego z pism endeckich. W powyższej sprawie jeden oskarżony — wydawca pisma — na piśmie złożył oświadczenie, że z zarzutem tym nic wspólnego nie ma i za niego przeprasz. Drugi oskarżony nie przytoczył nawet cienia poszlaki na poparcie zarzutu. Oświadczył, że zwracał się do red. „Humanite” z prośbą o dowody, ale nie otrzymał odpowiedzi. W aktach sprawy komunistycznej w Zagłębiu, na które powoływał się obrońca w pierwszym procesie (nie znając ich), nie znalaziono najmniejszego choćby usprawiedliwienia zarzutu. Wobec tego obrońca nawet nie usiłował udowodnić oszczerstwa, lecz powoływał się na to, że ów zarzut — wcale nie uwłacza.

Obszerne sprawozdanie z rozprawy podał „Dziennik Ludowy” lwowski, podał również „Robotnik”. Tylko endeck mógł zdobyć się na wniosek, że prawdziwość zarzutów — której nikt na rozprawie sądowej nie udowodnił — została udowodniona!

Jeszcze jeden objaw endeckiego bandytyzmu pióra!

Wolne miejsca.

Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy w Warszawie poszukuje kandydatów z dobrmi świadectwami i referencjami do obsadzenia następujących posad:

NA MIEJSCU:

W Oddziale umysłowo-pracujących (Ciepła 21, tel. 232-16): 1 technika konstruktora, 2 agentów do sprzedaży papieru, 6 agentów do sprzed książek, 6 agentów do przyjmowania zamówień na portrety, agentów do zbierania ogłoszeń, 5 agentów do reagentów do zbierania ogłoszeń, 5 agentów do reklamowania Targów Gdańskich, 1 praktykanta biurowego ze znajomością niemieckiego, 1 korespondentki-maszynistki, 1 biuralisty handlowego w wieku 20—25 lat, 1 kontrolera fabrycznego do dozoru robotników, 1 ekspedjentki do konfekcji damskiej z szyciem.

W Oddziale dla robotników i rzemieślników (Ciepła 21, tel. 123-65): 7 monterów-elektrotechników, 1 sznyciarza, 1 ślusarza maszynowego, 2 jubilerów-grawerów, 2 blacharzy galanterijnych, 16 tokarzy, 8 frezerów, 1 cieśli, 2 bednarzy, 3 stolarzy meblowych, 1 stolarza-tokarza, 1 kołodzieja maszynowego, 1 majstra kierownika do fabryki pudełek, 4 podręcznych drukarskich do odlewania czcionek, 2 krawcowych z krojem, 2 bielizniarek wykwalifikowanych, 1 introligatora.

W Oddziale dla służby domowej (Ciepła 21, tel. 153-27): 1 furmana, 1 służącego, 46 służących.

W Oddziale dla młodocianych (Rymarska 2/4, tel. 123-54): 3 gońców, 6 chłopców i 3 dziewcząt do fabryk, 1 chłopca na praktykę drzewną, 1 chłopca na praktykę metalową, 1 chłopca na praktykę spożywcza, 4 chłopców na posługi, 2 dziewcząt do obsługi.

NA WYJAZD.

W Oddziale dla umysłowo pracujących: 5 lekarzy okręgowych, 12 wolnopracujących, 1 nauczyciela-matematyka, 1 naucz. muzyki (skrzypce) i śpiewu, 6 nauczycieli (lek) do szkół powszechn.; wymagane 6 klas szkoły średniej i kurs metodyczno-praktyczny lub Seminarjum naucz., 1 korepetytora, przygotowanie do 6 klasy, 3 pielęgniarek do Domu Opieki.

W Oddziale dla robotników i rzemieślników: 8 stolarzy meblowych, 1 pozłotnika samodzielnego, 1 majstra, umiejącego wykonywać witraże.

Składajcie ofiary na bezdomnych!

Sztuki plastyczne.

Wystawa nowych dzieł malarskich Józefa Pankiewicza.

(Salon Sztuki Czesława Garlińskiego, listopad 1924 r.)

Józef Pankiewicz może służyć jako rzadki i godny najwyższego szacunku przykład artysty, pracującego bezustanku nad doskonaleniem swojej sztuki. Każda doskonałość osiągnięta była dla niego zawsze tylko podniętą i zachętą do szukania jakiejś doskonałości jeszcze wyższego stopnia. Przed trzydziestu pięciu laty był on jednym z pierwszych malarzy, którzy impresjonizm francuski z jego analizą światła usiłowali przeschęcić na grunt polski. Później przez wiele lat, jako malarz i jako rysownik, był on jednym z najwybitniejszych, najkonsekwentniejszych przedstawicieli impresjonizmu polskiego. Gdy zaś na Zachodzie impresjonizm począł przekwitać, Pankiewicz podążył za nowym ruchem artystycznym, usiłował przyswoić sobie zdobycze nowego kierunku, nie posuwając się w tem zresztą do krańcowości. W ciągu trzydziestu pięciu lat nie ustał on ani na chwilę w studiach, próbach, poszukiwaniach, w mozolnej, zacieklej pracy nad doskonaleniem swego rzemiosła.

Tak pracując, dochodzi się w końcu do mistrzostwa. To też Pankiewicz dzisiaj to — mistrz, który zbiera owoce swego dobrze użytego, pracowitego żywota. Częścią tego plonu, dzieła pochodzące z dwóch lat ostatnich, oglądamy teraz na wystawie.

Oto pejzaże z południowej Francji: na pierwszym planie zwykle kilka wielkich, energicznie prężących się drzew o zwartych, zamkniętych sylwetkach, dalej jakieś drobne zarośla, krzewy, czerwone domki, niekiedy a-leja, poprowadzona równoległe do płaszczyzny obrazu; w głębi liljowe grzbiecienie gór lub granatowa tafla morza podkreślają jeszcze raz poziom, nadając pejzażowi spokój i równowagę. Nad tem wszystkim niebo stalowo-sinie, ciężkie, z rzadka tylko rozświetlone na horyzoncie blade - różowymi obłoczkami.

Oto kwiaty: tulipany przejrzałe, okwitające, rozlewne, kąpiące oranżem i possem; anemony w granatowo - pomarańczowym garnku, postrzępione, rozsypane się, przebiegające całą skalą od bladej różowości do gorącej purpury i niebieskawego fioletu. Oto portrety, malowane z nadzwyczajnym umiarem, proste i spokojne, zarówno w układzie, jak w kolorze. Oto akty, malowane z tą samą spokojną rzeczowością, co portrety.

Niewiadomo, co w tych wszystkich dziełach podziwiać więcej: czy mistrzostwo techniczne, czy smak nadzwyczajny i powściągliwość w szafowaniu efektami, czy niezwykłą subtelność kolorystyczną.

Pankiewicz nie należy do artystów, którzy tworzą zupełnie nowe wartości, którzy torują sztuce nowe drogi. Należy on raczej do tych, którzy kończą długie ewolucje, którzy doprowadzają do doskonałości to, co już istniało przed nimi. Jego sztuka, oparta o najlepsze wzory francuskie, jest najsurowszym wykwitem impresjonizmu, który sam jest sztuką późną i przejrzałą. I nawet ci, dla których impresjonizm jest już tylko trupem, muszą pochylić czoło przed wysoką jakością tego, co tutaj zostało osiągnięte.

Mieczysław Wallis.

Zabawna interpelacja

Chjeno - Piastowi wraz z N. P. R. grubo nie spodobała się podróż tow. Kwapińskiego i tow. Zdanowskiego do Francji. Celem tej podróży jest ułatwienie dobrych stosunków między robotnikami francuskimi a polskimi we Francji, wytworzenie między nimi solidarności na gruncie zawodowym z jednoczesną obroną kulturalno - narodowych potrzeb emigranta polskiego. Tymczasem chadezy, N. P. R-owcy i t. p. przeciwdziałają wstępowaniu rob. polskich do francuskich zw. zawodowych, pragnęliby utworzyć swoje odrębne Zw. zawodowe, a pozatem ludzą emigrantów polskich, że dziś im wystarczy tow. wzajemnej pomocy, śpiewackie i t. d. Oczywiście, więc gniewają się na P. P. S. i Komisję Centralną Zw. Zaw., że dążą do realnej obrony interesów emigrantów polskich na gruncie klasowym i narodowym. A no, niech się gniewają!... Ale jest bezdennie śmieszne, że panowie ci gniew swój i swoje partyjne niepoakoje wyrazili... w interpelacji do Rządu, dla czego „pozwolił” na akcję P. P. S. w sprawie emigrantów. Zabawna ta interpelacja świadczy, jak tym panom nie na rękę jest rzetelna i rozumna obrona interesów emigracji robotniczej.

ZWIĄZEK ROBOTNICZYCH SPÓŁDZIELNI SPOŻYWCÓW

urządza dnia 1 grudnia o godz. 7-ej wiecz. w sali Związku pracowników miejskich (Warecka 7, II p.

ODCZYT TOW. CZERNOWA
p. t. „Ruch zawodowy i spółdzielczy w Rosji sowieckiej”. Na odczyt zaprasza Z. R. S. S. tow. tow. czynnych w ruchu zawodowym i spółdzielczym. Wstęp wolny.

Zjazd kamieniczników rozwiązany przez policję

BÓJKI I AWANTURY NA SALL

Związek właścicieli nieruchomości miejskich Rzeczypospolitej Pol. zwołał walny zjazd delegatów na wczoraj. Zjazd otwarto o godz. 5-ej po poł. w sali Tow. Hygienicznego. Kamienicznicy, chcąc zrobić dobry interes nawet na własnym zjeździe, ogłosili przed zjazdem, że wstęp na salę ma każdy, kto kupi bilet wstępu za 3 złote. Jakoż szeregi osób, zwłaszcza ze sfer lokatorskich, skorzystało ze sposobności posuchania obrad kamieniczników i zasiadło na sali obok delegatów zjazdowych, oczekując z niecierpliwością punktu 10-go porządku dziennego — dyskusji.

Zaczęły się przemówienia referentów: Janikowskiego, Holca, Wolfowicza i Kosowski. Mówcy, rozgrzewszy się własnymi tyradami na temat ciężkiej doli uciskanych właścicieli domów, wpadli w zapał oratorski i bez najmniejszego skrępowania zaczęli rzucać obelgi pod adresem osób i instytucji, które im się w ten czy inny sposób naraziły. „Bolszewicki Sejm! Partyjne i filolokatorskie Sądy!” Wywołało to zrozumiałe oburzenie wśród publiczności, która weszła za biletami. Rozległy się głosy protestu. W wielce gorącej atmosferze dojechano do punktu 10-tego. I tu przyjdym, obawiając się sprostowania kłamstw i oszczerstw referentów, nie dopuściło nikogo z mówców postronnych do głosu.

Cierpliwość publiczności się wyczerpała; zaczęto domagać się, żeby i lokatorom pozwolono się wypowiedzieć. Wówczas delegaci zjazdu, nie wiele myśląc, postanowili przeciąć spór... pięścią. Rozpoczęła się bójka i szamotanica między publicznością i kamienicznikami. W najgłośniejszym momencie walki wkroczyła policja na salę, rozdzieliła walczących i zjazd rozwiązała.

Tak się zakończył zjazd kamieniczników. Panowie delegaci z siłkami wrócą w domowe pielesze, ale będzie to dla nich nauka, iż nadużywać wolności słowa nie wolno. Warto też, żeby prokuratura zainteresowała się przemowieniami pp. referentów zjazdowych, którzy ośmielili się zelżyć Sejm i Sady Rzeczypospolitej.

II Ogólnokrajowa Konferencja Zw. Dorszów Domowych w Polsce. W myśl uchwały I Konferencji z dn. 2 i 3 maja r. b. zawiadamiamy, że zwołuje się Konferencję Ogólnokrajową na dzień 7 grudnia r. b. Wobec tego poleca się wszystkim Oddziałom Związku, aby przeprowadziły wybory delegatów na Konferencję według statutu Związku.

Zarząd Główny.

Kronika polityczna

KANDYDAT P. KORFANTEGO.

Pisałmy, że p. Korfanty usilnie zabiega o mianowanie honorowego dr. Ignacego Paderewskiego — posłem Rzpłitej w Waszyngtonie. Wczorajsza „Gazeta Warszawska” z namaszczeniem poparła tę propozycję. Wystąpienie „Gaz. War.” tłómaczy się tem, że N. D. pragnie za pośrednictwem Paderewskiego pogodzić się z Ch. D. „Warszawianka” smętnie milczy...

P. Paderewski usunął się od polityki. Tem lepiej. Należy zostawić go przy fortepianie. A już skandalem byłoby, gdyby transakcja handlowa między p. Paderewskim a p. Korfantem miała wpływać na obsadzenie poselstwa.

P. HERTZ ZA STANEM WYJĄTKOWYM?
P. Hertz z N. P. R. na zapytanie współpracownika „Naszego Przeglądu”, jak się zapatruje na pomysł zaprowadzenia stanu wyjątkowego na kresach, odpowiedział:

„Jesteśmy zdania, że jeżeli to będzie konieczne dla sanacji stosunków, trzeba stan wyjątkowy wprowadzić, lecz bez szkody dla miejscowej ludności”.

Dowcipnel „I kapitał zdobyć i niewinność zachować”. Tajemnicą jest p. Hertz z N. P. R., jak taki błogostan wyjątkowy na kresach „bez szkody” wprowadzić...

P. Hertz oświadczył jednak, że jego klub jeszcze się nie zdecydował...

POWRÓT MINISTRA PRACY.
W związku z poważną sytuacją, jaka wytworzyła się w Łodzi, minister pracy i op. sp. p. Sokal przybędzie z Paryża do Warszawy we wtorek, dn. 2 grudnia, zamiast, jak było planowane w czwartek dn. 4-go.

U PREZYDENTA.
Dziś o godz. 4-ej po poł. odbędzie się w Belwederze konferencja pod przewodnictwem Prezydenta Rzpłitej, w której uczestniczyć będą: premier Grabski, minister Thugutt, oraz min. spraw wojskowych gen. Sikorski. Konferencja poświęcona będzie omówieniu ustawy organizacyjnej najwyższych władz wojskowych.

O godz. 5-ej po poł. w salonach Zamku p. Prezydent przyjmie przedstawicieli Rządu oraz komisji oświatowej Sejmu i Senatu i przedstawicieli sfer naukowych. Po zwołaniu zebrania przez Prezydenta Rzpłitej, p. minister Miklaszewski wygłosi referat na temat ogólnego położenia szkolnictwa w Polsce, po czym przy czarnej kawie rozwinie się dyskusja.

TOW. CZERNOW U MIN. THUGUTTA.
Minister Thugutt przyjął przywódcę rosyjskich socjalistów - rewolucjonistów tow. Czernowa, z którym odbył dłuższą konferencję w sprawach narodowościowych na kresach wschodnich, specjalnie omawiano sprawy emigracji rosyjskiej w Polsce.

O OBRONĘ CZCI OSOBISTEJ.
P. minister Thugutt zamierza zwołać w przyszłym tygodniu konferencję z udziałem ministra sprawiedliwości, oraz przedstawicieli sądu najwyższego i prokuratury, celem zastanowienia się nad sposobem skuteczniejszej obrony czci osobistej przy wymiarze sprawiedliwości.

PRZERWANIE ROKOWAŃ O ZBIOROWĄ UMOWĘ W ROLNICTWIE.

Rokowania w sprawie zawarcia zbiorowej umowy w rolnictwie na terenie 5-ciu województw b. Królestwa, zostały do dnia 9-go grudnia przerwane. Zasadniczym postulatem, około którego rozbiły się rokowania, było stanowisko ziemian, zmierzające do obniżenia ordynarii.

KONFERENCJE POLITYCZNE
Dyrektor Dep. Politycznego p. K. Morawski odbył w dniu dzisiejszym konferencję z posłem Królestwa S. H. S. oraz posłem fińskim Ehsströmem.

NOMINACJA.
Rada legacyjna p. J. Karszo Siedlecki mianowany został Radcą Poselstwa w Pradze. Kierownictwo referatu Małej Ententy obejmie po nim Rada legacyjna p. dr. Kazimie Papée, dotychczasowy Chargé d'Affaires a. i. w Kopenhadze

RADA KOLEJOWA.
Posiedzenie Państwowej Rady Kolejowej odbędzie się 17, a nie jak projektowano, 19 grudnia.

PRZYJAZD DO WARSZAWY CZESKIEJ DELEGACJI KOLEJOWEJ.
Wczoraj przybyła do Warszawy delegacja czesko-słowackiego Min. kolei żel. Celem przyjazdu delegacji tej jest uzgodnienie z polskim Min. kolei i komunikacji oraz ułatwienie komunikacji państwowej między obu państwami. Sprawa ułatwień komunikacyjnych dotyczy również państw: Austrii, Szwajcarii i Włoch.

USTAWA O CUDZOZIEMCACH.
W najbliższych dniach odbędzie się konferencja międzyministerjalna, w celu uzgodnienia poglądów na opracowaną przez Min. spraw wewnętrznych ustawę o cudzoziemcach. Ustawa ta ureguluje sprawę wjazdu i wyjazdu cudzoziemców, pobytu ich w Polsce, swobodę poruszania się, przeprowadzania przez nich transakcji handlowych etc. i dotyczyć będzie wszystkich cudzoziemców.

Książki nadesłane.
„Służba zdrowia w polskim lekkokosnym pułku gwardii Napoleona I”. Pułk lek. Ludwika Zembruskiego. Nakładem Tow. Wiedzy Wojskowej.

Robotnicy! Popierajcie swoje pismo codienne.

Rozmaitości.

CZY MOŻNA ZE SZMAT WYRABIAĆ CUKIERKI? Niektóre pisma zagraniczne doniosły, jakoby prof. Haberowi, dyrektorowi Instytutu Chemicznego w Dablen (pod Berlinem) i laureatowi Nobla, udało się drogą chemiczną wyrabiać z drzewa środki żywności, a raczej z celulozy, jako głównej części składowej drzewa — krochmal, względnie cukier. Można byłoby tedy ze szmat wytwarzać cukierki.

Ale te wiadomości wyprzedziły rzeczywistość. W istocie zaś prof. Haber, wygłaszając odczyt w Chjeno, zakończył swe wywody w następujący sposób: „Najniebezpieczną dla nas pracą chemiczną, której dotychczas nie możemy w dostatecznej mierze podjąć, jest dbałość o nasze utrzymanie i zdrowie. Wyżywienie i leczenie — oto zadania, których rozwiązanie otwiera widoki dla przemysłu i szczęśliwsze dni dla ludzkości. Zaszliśmy tak daleko w nauce, że znamy dobrze drobną różnicę między budową krochmalu a celulozy, ale nie jesteśmy tak daleko, by móc karmić się żdźbłem zamiast ziarnem. Wiemy tuż z doświadczeń dotychczasowych, że możemy prześcignąć przyrodę, gdyż nasz przemysł farbiarski przedstawia większą różnicę i wyższe zalety prawdziwości. Mamy poszczególne środki lecznicze, za pomocą których zwalczamy choroby okrutne i łagodzą cierpienia, które dawniej ciężko dolegały ludzkości. Dalej uczyniliśmy postęp, zapoatrując rolnictwo w niezbędne roślinom środki odżywcze. Od epoki współczesnej spodziewamy się odkrycia dróg, które przyroda posilkuje się do wydobywania swych żywych plodów. Był czas, gdy rozwój naukowy nie był przywiązany do terminów. Czego jedno pokolenie nie odkryło, następne wprowadzało w życie”.

Haber, jak widać z powyższego, odkrywa jedno perspektywy przyszłych możliwości. Idzie tu o podrobienie w laboratorium procesu chemicznego wewnątrz rośliny, która z węglanu i wody tworzy tzw. hydratę węglową (cukier, krochmal i t. p.). Dotychczas nie możemy tego wykonać. Ale czynione są próby przekształcenia celulozy w użyteczną formę odżywczą (celuloza jest to mieszanina hydratów węglowych, stanowiących główny składnik ścianek komórkowych u rośliny). Próby te jednak rozbijają się o opór celulozy przeciwko odczynnikom chemicznym.

Niedawno atoli udało się otrzymać bezpośrednio z celulozy — wprawdzie nie krochmal albo dekstrynę (produkt pośredni między krochmalą a cukrem), ale — dekstrozę (cukier winogronowy, cukier krochmalowy). W jaki sposób — jest dotychczas tajemnicą wynalazców. Albowiem dwaj uczeni naraz zbiegli naukę nowym odkryciem, a każdy inną drogą. Prof. Wilstätter (również laureat Nobla) traktuje celulozę kwasem solnym, dr. Klems zaś skoncentrowanym kwasem siarczanym. Obie metody dają w wyniku ok. 40 części dekstrozy ze 100 kilogramów suchego drzewa. Jest to dość znaczne wydobycie, gdy się zważy, że burak cukrowy zawiera tylko 15% cukru.

CZARODZIELSKA DOLINA W KRAJU PODBIEGUNOWYM. W północnej części Kanady, wśród lodów i skał, pokrytych nie topniejącym nigdy śniegiem, podróżnik, mł. Scott, odbył przed 3 laty dołinę — jakgdyby z bajki: o klimacie podzwrotnikowym, pokrytą roślinnością krajów południowych i z mnóstwem rosących dziko drzew owocowych. W zakątku tym niema przymię mrozu, temperatura w zimie naogół nie spada poniżej zera; lato bywa długie i rozkoszne. Znaleźć tam można nieznaną gdzieś indziej gatunki zwierząt, przedewszystkiem rosie, białe jelenie. Mł. Scott spędził w tej dolinie 3 lata, poświęcając cały czas badaniu i opracowywaniu planów skolonizowania tego ciekawego zakątka. Dolina ta, otoczona ze wszystkich stron obrzycznymi górami, oddalona jest o 480 mil. od wybrzeży Oceanu Spokojnego; jest na 20 mil. długa i na 2—3 mil. szeroka. Klimat podzwrotnikowy zawdzięcza ogromnej ilości wytryskujących tam — gorących źródeł.

Obecnie planuje się kolonizację doliny. Osadnicy z Kanady mają tam pobudować domy i zaprowadzić uprawę niezwykle urodzajnej gleby.

ROBACZKI, ŻYJĄCE NA LODZIE. Ekspedycja naukowa znalazła w górach amerykańskich oryginalny gatunek robaczek, żyjących wyłącznie na lodzie, które nie mogą znieść nawet ciepła ręki ludzkiej. Łód w przemyśle Dodwell - Rixon wygląda, jak żywy, wskutek mnóstwa znajdujących się na nim robaczek. Są one czarne, długie na blisko pół cala. Gdy wchodzi słońce, robaczki te wiskają się do wnętrza lodu, a gdy lód zaczyna topnieć — natychmiast giną. Nie zbadano jeszcze, czym się żywią.

WYTWORNY ŻEBRAK. Pod kościołem Saint-Germain - des Prés w Paryżu siedzi oddawna znany wszystkim stary żebrak. Przed kilku tygodniami przechodnie nie znaleźli go na zwykłym miejscu, ale przylepiona do muru kartka uspokoiła ich. Na kartce było bowiem napisane: „Wasz przyjaciel nie może dziś przyjść”.

ŚMIERTELNOŚĆ WŚRÓD DZIECI. Angielskie pismo medyczne „Medical Magazine” rozważa kwestię, w jakich warstwach społecznych i w jakich zawodach największa jest śmiertelność dzieci.

Warstwy biedne, a w tej liczbie te sfery robotnicze, w których oboje rodzice oddają się muzu pracy zawodowej, wykazują oczywiście naj-

wiekszy procent śmiertelności dzieci, który dochodzi nawet do 230 na 1000.

Mała jest śmiertelność inteligencji, pracującej w wolnych zawodach, natomiast w latach powojennych wzmożła się bardzo śmiertelność pomiędzy dziećmi urzędników i oficerów.

W Niemczech doszła ona do cyfry 2/4 na 1000, we Francji do około 200; w Anglii stosunek ten zmienił się wprawdzie na niekorzyść, ale nie przekroczył 60 na 1000.

LOTNE PIASKI GROZĄ ZASYPIANIEM MIASTA. Miasteczko Kelso położone w Południowo-Wschodniej Kalifornii grozi zasypanie lotnymi piaskami pustyni, położonej zaledwie o kilka mil od miasteczka.

Ciągle wiatry, wiejące przez miasteczko, niosły w ostatnich pięciu latach obrzycną lawicę piasku, obszaru pół mil kwadratowej.

Jeżeli ruchome piaski będą się poruszały w kierunku zagrożonego miasteczka w ten sposób, jak dotychczas, w przeciągu następnych pięciu lat miasteczko zostanie zasypane zaspą piasku na wysokość 500 stóp.

MIŁOŚNIK SZUKI. W Berlinie skazano młodziarę rosyjskiego, Mjasojedowa, na 3 lata ciężkiego więzienia za podrabianie pieniędzy. Skazany zrzekł się odwołania od wyroku, próci natomiast, by pozwolono mu zdobyć kościół więzienia śledczego malowidłami ściennymi.

WYPRAWA LOTNICZA DO BIEGUNA. Znany podróżnik i badacz norweski, prof. Fritjof Nansen, przyjął zaproszenie kapitana armii niemieckiej, Brunsza, do wzięcia udziału w ekspedycji lotniczej do bieguna północnego, mającej się odbyć w roku przyszłym. Zgodnie z informacjami, podawanymi przez prasę, ekspedycja ta trwać będzie około 4 tygodni. W ekspedycji ma wziąć udział kilku ekspertów wypraw podbiegunowych.

TELEGRAMY.

Powazna sytuacja w Egipcie. Bunt w Khariumie krwawo stlumiono.

Kair, 29 listopada. (PAT.) Z Chartumu donoszą, że zbuntowani Sudańczycy po zbombardowaniu przez Anglików szpitala, w którym schronili się, poddali się władzom angielskim. W czasie walki zginęło 2 oficerów angielskich, a 8 żołnierzy odniosło rany.

Londyn, 29 listopada. (PAT.) Reuter donosi urzędowo z Kairu: Anglicy są panami sytuacji w Chartumie. Bunt objął jedynie dwa plutony 11-go pułku sudańskiego i został niezwłocznie stłumiony.

KOMUNIKACJA Z SUDANEM PRZERWANA.

Londyn, 29 listopada. (PAT.) O położeniu w Sudanie niema nowych wiadomości, ponieważ linie telegraficzne pomiędzy Kairem a Chartumem zostały zerwane. Wstrzymany został również ruch kolejowy do Khariumu. Według depesz iskrowych, zbuntowany batalion sudański składał się w przeważnej części ze studentów egipskich i Arabów.

MOŻLIWOŚĆ ROZWIĄZANIA IZBY.

Londyn, 29 listopada. (PAT.) „Times” donosi z Kairu, że z powodu manifestacji przeciwko aresztowaniu posłów możliwe jest, że izba będzie rozwiązana.

WROGIE WOBEC RZĄDU STANOWISKO STUDENTÓW.

Kair, 29 listopada. (PAT.) Studenci wydali odezwę, stwierdzającą wrogie ich stanowisko wobec rządu Ziwaru - Paszy, oraz zawierającą postanowienie dalszego prowadzenia strajku.

PERSJA A ZATARG.

Genewa, 29 listopada. (PAT.) W

Zajścia w węgierskim parlamencie.

Budapeszt, 29 listopada. (PAT.) Na skutek skandalicznych wypadków w Zgromadzeniu Narodowym, prezydent Zgromadzenia nakazał strażą parlamentarną wydaleni szereg deputowanych z pałacu parlamentu. Za podstawę tych wypadków posłużył list, dotyczący procesu Eskuetta. List ten pisany był przed 3 lata przez prezesa rady ministrów hr. Bethlena do ministra rolnictwa Szabo. Deputowany Friedrich odczytał dzisiaj ten list w kuluarach. Według jego treści prezes rady ministrów dowiedział się, iż pozwolenia na wywóz przyznawane były wzamian za sumy pieniężne, przeznaczone na cele propagandy oraz na cele partyjne. Zawiadomiony o tej sprawie prezes rady ministrów hr. Bethlen nadesłał natychmiast komunikat, w którym oświadcza iż list ten jest falsyfikatem, i że w głównych ustępach różni się od oryginału. Następnie na prośbę hr. Bethlena zwołane zostało tajne posiedzenie, celem poinformowania izby o szczegółach, dotyczą-

związku z wiadomością, jakoby Persja miała przedstawić Lidze Narodów prośbę Egiptu o interwencję, korespondent Szwajcarskiej Agencji Telegraficznej zwrócił się o wyjaśnienia do pierwszego delegata perskiego do Ligi Narodów ks. Arfa el Dowleh, który oświadczył, iż nie otrzymał od swego rządu żadnej instrukcji w tej sprawie. Delegat perski zaznaczył, iż zwrócił się do niego jedynie przebywające w Genewie wpływe osobistości egipskie z prośbą, aby interweniował na rzecz Egiptu. Delegat perski odpowiedział jednak owym osobistościom, iż winny zwrócić się w tej sprawie do rządu perskiego. Konkludując delegat perski, zaznaczył, iż w razie otrzymania instrukcji od swego rządu przedłoży chętnie Lidze Narodów prośbę Egiptu.

MOWA MAC DONALDA.

Londyn, 29 listopada. (PAT.) Mac Donald wygłosił wczoraj mowę o wypadkach w Egipcie. Były premier krytykował ostro politykę nacjonalistów egipskich, ganił jednak również postępowanie rządu angielskiego, który z zamordowaniem gen. Stacka związał cały szereg kwestji politycznych, chociaż ich załatwienia należało szukać w rokowaniach z rządem egipskim. Postępowanie rządu angielskiego w tej sprawie przynosi Anglii ujmę w oczach świata. Były premier wyraził nadzieję, iż nowy gabinet odda sprawę sporu Lidze Narodów i będzie starał się w Genewie o uzyskanie mandatu nad Sudanem. Tylko taka polityka może — zdaniem Mac Donalda — wzmocnić stanowisko Anglii w Egipcie.

cych tego listu. Wobec głośnych protestów części deputowanych socjalistycznych, przewodniczący zgromadzenia wydalil początkowo posła Györky'ego, a potem jeszcze 6 deputowanych. Dziennikarz opozycyjny Palyi, który usiłował przeszkodzić wydaleniu posłów, został również usunięty przez straż parlamentarną za nieposłuszeństwo władzom.

Zabierając głos prezes rady ministrów hr. Bethlen stwierdził, iż podstawą skandalicznych wypadków były oskarżenia deputowanego Györky'ego, które naruszyły poważnie regulamin. Uderzając pięściami w stół hr. Bethlen oświadczył, iż obroni naród przed knowaniami i ureguluje rachunki z tymi którzy spiskują przeciwko reformie regulaminu.

Umiarkowana opozycja zajmuje stanowisko bierne.

Sprawa reformy regulaminu została w końcu wniesiona na porządek dzienny posiedzenia poniedziałkowego.

Japonia a Chiny

Londyn, 29 listopada. (PAT.) „Daily Telegraph” donosi z Pekinu, że wizyta Sun-Jas-Sena w Japonji poświęcona była nieustannym konferencjom z najwyższymi dygnitarzami japońskimi. Fakt, że Japonja poselstwo swoje w Pekinie podniosła do rządu ambasady, dowodzi, iż przypisuje ona sytuacji w Chinach wielkie znaczenie. Dziennik dodaje dalej, że istnieją dane do przypuszczenia, iż utworzone zostały podstawy sojuszu między Japonją a Chinami.

Lafollette został usunięty z partji republikanckiej.

Waszyngton, 29 listopada. (PAT.) Senatorowie republikańscy postanowili wykluczyć ze stronnictwa Lafolletta i trzech jego zwolenników.

Zgon Puccini'ego

Bruksela 29 listopada. (PAT.) Znany kompozytor Puccini zmarł.

Odszedł znowu jeden z koryfeuszów muzyki współczesnej, jeden z najpopularniejszych kompozytorów operowych. Któż nie słyszał o „Tosce”, „Madame Butterfly”, „Cyganki”, mniej znana jest „Menon”, na temat także przez innych kompozytorów ulubiony.

Puccini stworzył swój własny styl, był w pewnej mierze kontynuatorem kierunku włoskiej muzyki, zwanego wryzem. Cechuje Puccinięgo południowy gorący, pełen szczerego i prawdziwego sentymentu — liryzm, pewien szczególny melos, który nie pozostał bez wpływu na współczesnych. Puccini umiał dobierać sobie doskonale libretta — strzegąc się przed niewolniczym kroczem śladami Wagnera — niemniej umiał przyswoić sobie i dobrze zużytkować zdobyte nowożytnej techniki muzycznej-dramatycznej. Miał przytem niezawodny zmysł dla elementów dramatu, istotnie zawierających treść muzyczną i w tem także leży tajemnica jego powodzenia.

Jeśli nie cały dorobek Puccinięgo którego niezastępenie pewna część opinii muzycznej lekceważyła, to napewno niektóre sceny n p „Cyganki” (I akt) długo jeszcze nie stracą swego uroku.

Wiadomości telegraficzne

— Pisma berlińskie donoszą, że w Regensburgu w koszarach 20 p.p. w budynkach, w których znajdowały się wielkie zapasy miotaczy min i innej amunicji, wybuchł pożar. Ogień ogarnął natychmiast budynek, zawierający amunicję tak, iż ugaszenie pożaru przedstawiało jak największe trudności. Nastąpił cały szereg wybuchów, trwających kilka godzin i zagrażających tej części miasta, w której położone były koszary. Koszary same uległy częściowemu zniszczeniu, straty materialne są b. wielkie.

Ruch robotniczy Z życia partji

ZJAZD DZIAŁACZY SAMORZĄDOWYCH P. P. S.

odbędzie się w Warszawie dn. 7 — 8 grudnia r. b. w lokalu Warszawskiego O. K. R. (Aleje Jerozolimskie 6). Początek o godz. 10-ej rano.

Informacji w sprawie zamówionych kwater udzielać będzie w lokalu zjazdowym tow. Gliszczyńska w sobotę, dn. 6 grudnia, od g. 5 do 8 wiecz. i w niedzielę dn. 7 grudnia, od godz. 9 do 11 rano.

Delegaci i goście zechcą przed wejściem na salę posiedzeń po zapisaniu się na listę obecności zamienić swoje zaświadczenia na karty wstępu.

Gościem może być każdy towarzysz, wzgl. towarzyszka, posiadający legitymację partyjną.

Centr. Wydz. Samorz. P. P. S.

Wybór nowego O. K. R. w Łodzi.

Łódź, 29 listopada. (Telefonem). Ukonstytuował się nowy O. K. R. w następującym składzie: przewodniczący tow. Weisberg, zastępcy: tow. Holzgreber i Andrzejak Edward, skarbnik tow. Izdebski, sekretarz tow. Ajnenkiel. Do Egzekutywy wybrani zostali tow. tow. Pustal, Podgański, Słoniecki i Kastaniak.

Wiece protestacyjne w sprawie drożyzny i bezrobocia.

Warsz. Wydział Kobiecej P. P. S. zawiadamia, iż w niedzielę, dn. 30 b. m., o godz. 2 po poł. w salach O. K. R., Al. Jerozolimskie 6 m. 4 i w Związku metalowców, Leszno 53 odbędą się wiece protestacyjne w sprawie drożyzny i bezrobocia. Przemawiać będą tow. tow. pos. Prauss, Zielińska, radna dr. Budzińska - Tylicka, Chmieleńska, Łopuska i Woszczyńska. Towarzyski, kobiety proletarijuszki! stawcie się licznie, gdyż idzie o zagrożone jutro rodzin waszych.

Wydział Kobiecej P. P. S. w Pruszkowie. W niedzielę, 30-go b. m. o godz. 3-ej po poł. odbędzie się zebranie Wydziału Kobiecego z referatem tow. Woliniewskiej (lokal P. P. S. na Żbikowie przy ul. Niccałej).

Z Warsz. Wydziału Kobiecego P. P. S. Warsz. Wydział Kobiecej zawiadamia, iż codziennie od g. 7—8 wiecz. w lokalu Zw. Metalowców, Leszno 53, odbywają się zapisy towarzyszek na lekcje śpiewu chóralnego. Towarzyski! szybko uskuteczniczcie zapisy.

W niedzielę, 30 b. m.

O godz. 9 m. 30 w teatrze Praskim na Pradze odbędzie się Wielkie zebranie robotnicze w sprawie mnożnika drożyznianego i Domu Ludowego w Warszawie. Towarzysze stawcie się licznie.

O godz. 9 m. 30 w salj Zw. Ziw. Handlowców, Sienna 16, odbędzie się wiec polityczny kolejarzy, przemawiać będą tow. tow. posłowie Kuryłowicz i Jaworowski, ławnik Szczypiorski.

Dzielnica śródmiejska o godz. 11 rano w lokalu dzielnicy, Al. Jerozolimskie 6, odbędzie się ogólne zebranie członków dzielnicy śródmiejskiej.

W poniedziałek, dnia 1 grudnia.

Warszawski Okręgowy Komitet Robotniczy P. P. S. O godz. 7 w lokalu OKR., Al. Jerozolimskie 6 odbędzie się posiedzenie Warszawskiego Okręgowego Komitetu Robotniczego P. P. S.

We wtorek, dnia 2 grudnia.

Dzielnica Wola-Czysie — o godz. 7 w. w lokalu Wolska 44, odbędzie się ogólne zebranie członków dzielnicy — o godz. 6 pp. posiedzenie Komitetu dzielnicowego.

Dzielnica Powązi. O godz. 7 w lokalu przy ul. Okopowej 30, odbędzie się posiedzenie Komitetu dzielnicowego.

Dzielnica Praska. O godz. 7 wiecz., al. Brukowa 29 odbędzie się posiedzenie komitetu dzielnicowego.

Dzielnica Ochota. O godz. 6 w lokalu dzielnicy, Grójecka 59, odbędzie się posiedzenie komitetu dzielnicowego.

Tramwajowa Org. P. P. S. O godz. 6 1/2 popoł. w lokalu OKR., Al. Jerozolimskie 6 odbędzie się zebranie komitetu dzielnicowego tramwajowej organizacji PPS.

Dzielnica Marymoncka o godz. 7 w lokalu dzielnicy Marymoncka 40, odbędzie się ogólne zebranie członków dzielnicy.

Dzielnica Czerniakowska — o godz. 7 w lokalu Czerniakowska Nr 193 odbędzie się ogólne zebranie członków dzielnicy.

Kolejowa Org. P. P. S. O godz. 6 w lokalu OKR. Al. Jerozolimskie 6, odbędzie się posiedzenie komitetu.

W środę dn. 3 grudnia.

Pocztowa org. P. P. S. O godz. 7-ej w lokalu O. K. R., Al. Jerozolimskie 6, odbędzie

się dokończenie konferencji pocztowej organizacji P. P. S. W sprawie zawodowej i redukcji zabierze głos tow. poseł Kuryłowicz. Sprawa kooperacji i wolne wnioski.

Pocztowcy stawcie się licznie!

Ruch zawodowy

Strajk nauczycieli szkół wieczornych w Łodzi.

W Łodzi trwa od środy strajk nauczycieli szkół wieczornych. Jak donoszą pisma łódzkie z dn. 28 b. m., w dn. 27 nieczynnych było 69 szkół wieczornych uzupełniających, częściowo nauka odbywała się jedynie w 4 ogniskach.

Na zebraniu nauczycieli szkół zawodowych, uchwalono przystąpić do bezrobocia, o ile magistrat do poniedziałku, dn. 1 grudnia do godz. 4-ej po poł. całkowicie nie uwzględni postulatów nauczycieli szkół wieczornych powszechnych, uzupełniających i zawodowych.

Strajki w Warszawie. (Strajk robotników drzewnych w fabryce Sosnowskiego został zlikwidowany Robotnicy uzyskali zaległe dodatki drożyzniarne i przystąpili do pracy) (Strajk w fabryce biszkoptów Fuchsa trwa nadal) (Również trwa strajk krawiecki w zakładach mundurowych Reichenbauma) (Chłodna 44). Żądanie 30% dodatku zostało przez przemysłowców odrzucone. (Strajk szwcow w fabryce mechanicznej „Polbut” trwa. W poniedziałek interweniować będzie inspektor pracy) (Protestacyjny strajk garbarski utrzymany. Pertraktacje zerwane) (W fabryce perfumierji Chudaka strajk trwa)

Wycieczka do Sejmu. W niedzielę 30 b. m. staraniem Wydziału Kult.Ośw. przy Zw. Metalowców odbędzie się wycieczka do Sejmu. Zbiórka o godz. 10 rano przed gmachem Sejmu na ul. Wiejskiej. Bilety w cenie 25 gr. do nabycia w ewidencji Zw. u mężów zaufania, w fastrykach i na wycieczce.

Ruch kult.-oświatowy.

Kurs samorządowy T. U. R. w Pruszkowie. W niedzielę, 30 b. m. o godz. 11 r. odbędzie się drugi wykład tow. Stan. Benkla z cyklu „Ustawodawstwo samorządowe i ustroj samorządów w Polsce i zagranicą”.

Wycieczka do Muzeum Narodowego. W niedzielę, dnia 30 b. m. odbędzie się wycieczka do Muzeum Narodowego. Zwiedzane będą: dział malarstwa polskiego oraz wystawa nowonabytych obrazów (m. in. „Kazanie Skargi” Matejki). Wycieczkę prowadzi prof. Zygmunt Badowski Bilety w cenie 80 gr. (dla czł. T. U. R. 60 gr.) nabywać można w Sekretariacie T. U. R. Zbiórka o godz. 10,45 w bramie Muzeum, Podwałe 15.

Do uczestników wycieczki na G. Śląsk. Niżej podaje się do wiadomości wszystkich uczestników wycieczki na G. Śląsk, iż winni oni do dnia 2.XII włącznie uiścić resztującą należność za wycieczkę.

ODDZIAŁ WARSZAWSKI T. U. R.

Al. Jerozolimskie 6 m. 4. Sekretariat czynny 5—7.

Koncert. W niedzielę, dnia 30 b. m. o godz. 4-ej popoł., w sali Tow. Hygienicznego, ul. Karowa 31, odbędzie się koncert urządzony przez Komisję Kult.-Oświatową Zw. Prac. Elektryczni. W koncercie udział biorą artyści Opery Warszawskiej, teatru Polskiego, p.p. Adamkiewiczówna, Balcerkiewiczówna, Herc, Małkowski, Mossakowski, Nawrocki, Szepietowski, oraz chór pod batutą p. Szycha i orkiestra związkowa pod dyr. p. Jastrzębskiego. Bilety od 1 zł. 50 gr. do 4 zł. w lokalu Związku, Foksal 11.

Robotniczy Wydział Wychowania Dziecka kwituje z następujących ofiar: z puszek: Hotelu Europejskiego zł 15.15, Rest. Hot Bruhiowskiego 8.27, Rest. „Cristal” 28.36, Baru Demokratycznego 19.32, Pelak Stanisław 13.—, Antoni Mroziewicz jako kara 8.—.

Najnowszy Teatr w Warszawie
Teatr im. Wojciecha Bogusławskiego.
Dzień i codziennie
W. SHAKESPEARA
„Opowieść Zimowa”

Wyprzedaż likwidacyjna
niżej ceny kosztu

Suknie jedwabne	od 40 zł.
„ gabardinowe	„ 50 „
„ bostonowe	„ 25 „
„ szewiotowe	„ 10 „
Okrycia i kostjomy	„ 50 „
Swetry i dzempry	„ 5 „
Bluzki i szlafroki	„ 7 „

Za gotówkę i NA RATY
Krucza 30

Krasin wrócić przybywa do Paryża

Paryż, 29 listopada. (PAT.) Przybycie nowego sowieckiego ambasadora w Paryżu Krasina spodziewane jest tu we czwartek. Krasin otrzymał paszporty dla 24 osób, należących do składu przedstawicielstwa dyplomatycznego i dla 5 przedstawicieli handlowych.

Administracja międzynarodowa na Warcie

Genewa, 29 listopada. (PAT.) Komisja komunikacyjna Ligi Narodów roztrząsała wczoraj na wniosek Anglii żądanie Niemiec, poparte przez niektóre inne mocarstwa ażeby Warta i Noteć znajdujące się na terytorjum polskiem, podlegały administracji międzynarodowej, sprawowanej przez międzynarodową komisję żeglugi na Odrze. Rząd polski sprzeciwił się od 2 lat tkwemu postawieniu sprawy, wychodząc z założenia, że traktat wersalski nie rozciąga administracji międzynarodowej na terytorjum polskie. Po 4-dniowych dyskusjach, w czasie których rząd polski był reprezentowany przez prof. Winiarskiego, komisja, dążąc do polubownego załatwienia sprawy, wydała opinię, w myśl której międzynarodowa komisja żeglugi na Odrze ma wykonywać swą jurysdykcję na Warcie tylko do Poznania; Noteć natomiast wraz z kanałem Bydgoskim winna być otwarta dla żeglugi. Opinia ta została wydana większością głosów. Zarówno delekat polski, jak niemiecki, głosowali przeciwko tej opinii.

Angielsko-niemieckie rokowania handlowe.

Londyn, 29 listopada. (PAT.) Na dzisiejszym posiedzeniu konferencji angielsko-niemieckiej w sprawie traktatu handlowego ustalono tekst tegoż traktatu. Co się tyczy kwestji 26% opłat, obciążających eksport niemiecki do Anglii, to kwestja ta nie stanowi, według dziennika integralnej części traktatu. Kwestja ta jest jeszcze przedmiotem obustronnych rozważań.

Pocztowa Kasa Oszczędności w Warszawie ul. Jasna 9
oraz oddziały w Poznaniu, Krakowie, i Katowicach
z dniem 1 Listopada b. r.

Przyjmują do inkasa weksle, listy przewozowe
i inne dokumenty

Do inkasa z protestem przyjmowane są wyłącznie weksle wystawione na
miejscowości posiadające stałego notariusza.

Własnej wytwórczości, gotowe i na zamówienia:

ubrania męskie,
okrycia damskie

NA RATY
CZTEROMIESIĘCZNE

Chustki,
Płótna białe, Pledy,

Towary wełniane i bawełniane,
Płaszczki nieprzemakalne męskie i damskie.

Towarzystwo Popierania Wytwórczości Polskiej
T-wo „ORION” (oficerowie rezerwy, inwalidzi, ochotnicy)

Centrala: al. Jerozolimskie № 43 (przy Poznańskiej)

Oddział: ul. Senatorska № 9 (przy Miodowej)

Popieracie wytwórczość i handel inwalidów i rezerwistów.

Ceny niższe o 30%.

NA RATY!

na bardzo dogodnych warunkach

Okrycia Damskie Męskie

Palta zimowe z kołnierzeniami
futrzanami

Gotowe i na zamówienia

Towary manufakturowe

poleca

J. MIŃSKI

Twarda 6 m. 49 w podwórzu
1-sze piętro.
Tel. 194-79.

Sanatorium Polskiego Czerwonego Krzyża w Zakopanem

otwarte cały rok. Najnowsze zabiegi lecznicze, codzienna opieka lekarska, wykwintry
pleciorazowy wikt, wygodnie urządzone osobne pokoje. Roentgen, lampy kwarcowe,
laboratorium, elektryczne oświetlenie, centr. wodne ogrzewanie, dźwig elektryczny,
salony towarzyskie, obszerny park Osób z gruźlicą otwartą nie przyjmuje się. Szczegółowe
ilustrowane prospekty na żądanie wysyła bezpłatnie

Zarząd.

90 **Wielka Gwiazdkowa Wyprzedaż** 90

Wielki wybór Sukien wełnianych i jedwabnych

bluzki, szlafroki, bielizna, trykotaż oraz róż-
ne resztki

MAGAZYN KONFEKCJI DAMSKIEJ

Helena Garbarska Marszałkowska 90

Uwaga! 200 sukien wełnianych z najlepszych materiałów w cenie od 25 zł. do
50 zł.

NA RATY

na warunkach najdogodniejszych. Zalicz-
ka według możliwości płatniczej poszcze-
gólnego klienta.

Ubiory męskie — Okrycia damskie

Jesienne i zimowe, gotowe i na zamówienia.

Wielki wybór: Gabardiny, Kamgarnów, Bostonów, Velourów i Szewiotów
pierwszorzędnych fabryk krajowych i zagranicznych.

Koce bajowe we wszystkich odcieniach i deseniach.

Warszawska Wytwórnia Ubiorów Długa Nr. 31 m. 14,
I piętro, front.

Uwaga: Wszelkie zamówienia wykonujemy we własnych pracowniach.

NA RATY

Ceny przystępne.

Łóżka angielskie (niklowe)

Materace wszelkiego rodzaju

Kołdry walowe (własny wyrob)

Koce pluszowe i bajowe

w wielkim wyborze poleca

Magazyn pościeli **Sz. Halbersztadt**

egz. od roku 1894.

Graniczna 2, tel. 183-29

na wprost Grzybowskiej.

Teatr Praski

„Rzeź Pragi”

o godz. 4-ej po poł. **Wesoła praczka**

CYRK

Dzisiaj w Niedzielę
po 2 przedstawienia. Początek 4 i 8 wiecz.
w obu po raz ostatni
świąteczny program listopadowy
O godz. 4-ej dziecięca polowa.

Hematogen-Lek

leczy blednicę
matokrwistość
skrofuty, nerwy
wzmacnia siły, pobudza apetyt
dla dorosłych i dzieci.
Żądać fabryki „L E K”.

Listy do Redakcji.

Od Komisji głównej opiek szkolnych m.
st. Warszawy otrzymujemy list nast.:

W związku z notatką „Agitacja antyrobotnicza w szkołach powszechnych”, wydrukowaną w Nr. 325 „Robotnika” z dn. 27.XI r. b., mam zaszczyt zakomunikować, co następuje:

Broszury „Ligi Pracy”, rozesłane do niektórych Opiek szkolnych, są treści wyłącznie ekonomicznej, wychowawczej i informacyjnej i, jako stojące zdala od aktualnej polityki partyjnej, zostały przychylnie potraktowane przez Komisję Główną Opiek Szkolnych.

Mogę zapewnić Szanowną Redakcję, iż w fakcie tym w żadnym razie nie można dopatrywać się chęci jakiej bądź agitacji o charakterze politycznym. Zresztą, dalsza roztyłka tych broszur została wstrzymana.

Proszę przyjąć wyrazy prawdziwego szacunku

Kierownik Biura (podpis nieczytelny).

Broszury „Ligi Pracy” nie stoją zdala od „aktualnej polityki partyjnej” — lecz przeciwnie, agitują one na rzecz polityki gospodarczej stronnictw reakcyjnych. Ze dalsza roztyłka tych broszur do Opiek szkolnych została wstrzymana — przyjmujemy z zadowoleniem do wiadomości.

Prowincja.

WIEC P. P. S. w WYSOKIEJ.

(Kor. własna)

Dnia 23 b. m. został zwołany przez tutejszy Kom. Dzielnicowy P. P. S., sprawozdawczy wiec poselski Robotnicy i robotnice tłumnie przybyli, zapelniając salę po brzegi.

Wiec otworzył tow. E. Szwedowski; przewodnictwo objął tow. K. Przybyła. Tow. poseł Stańczyk w obszernym przemówieniu zreferował obecną sytuację polityczną w kraju i działalność PPS

Jednogłośnie uchwalono rezolucję, wyrażającą 1) uznanie klubowi PPS. za niezamordowaną pracę na terenie Sejmu, oraz 2) solidaryzowanie się z walką, jaką prowadzi PPS. z reakcją w całym kraju.

Zebrani domagają się od naszego klubu energicznej akcji w kierunku rozwiązania obecnego Sejmu i rozpisania nowych wyborów, przy utrzymaniu dotychczasowej ordynacji wyborczej. W końcu zebrani stwierdzają, że postulatów, zdobytych przez klasę robotniczą z rządu tow. Moraczewskiego, bronić będą wszelkimi środkami, jakie im wskaże P.P.S.

Wiec zakończono odpiewaniem „Czerwonego Sztandaru” i okrzykami na cześć P.P.S.

K. K.

SOMPOLNO.

(Kor. własna)

Dnia 22 b. m. odbyło się tu ogólne zebranie pracowników kolejowych. Po dwugodzinnym referacie tow. Daroszewskiego o ekonomicznym położeniu kolejarzy, o organizacji klasowej i żółtych związkach — uchwalono rezolucję, nawołującą wszystkich kolejarzy do zrzeszenia się w Z.Z.K., przyczem wyrażono pełne uznanie W.W. Z.Z.K. za należyty obronę interesów kolejarzy. Rezolucja zwraca się następnie do Z.Z.K. o wyłączenie wszystkich sił w celu wprowadzenia odpowiedniej pragmatyki służbowej, ustawy emerytalnej dla dziennic płatnych, Kasy Chorych i t. d. W końcu wznie- siono okrzyk na cześć Z.Z.K.

Z sądów.

Skazanie młodocianego zabójcy.

Sąd doraźny w Łodzi w dniu 28 listopada r. b. skazał na karę śmierci przez rozstrzelanie mieszkańca m. Łodzi Mariana Clapińskiego, lat 17 robotnika, za zabójstwo z chęci zysku, dokonane w dn. 4 listopada r. b. swej 75-letniej babki Teofilii Tomczakowej.

Przyczyną mordu był spór o sprzedaż i równy podział 10-morgowego gospodarstwa.

Na wniesioną przez obrońcę prośbę o ulaskawienie, Pan Prezydent Rzeczypospolitej postanowił darować w drodze łaski Marianowi Clapińskiemu orzeczoną powyższym wyrokiem karę śmierci.

Echa rozprawy listopadowej.

W sądzie okręgowym karnym w Krakowie toczyła się rozprawa przeciw Władysławowi Malskiemu, który w czasie procesu listopadowego aresztowany został w sali rozpraw za złożenie zeznań, sprzecznych z ze-

znaniemi w śledztwie, co do udziału oskarżonego dr. Drobnera w rozruchach 6 listopada. Malski, słuchany na rozprawie pod przysięgą, cofnął w całości obciążające dr. Drobnera zarzuty i nie umiał wyjaśnić, dlaczego dokonał tak rażącej zmiany zeznań. W czasie rozprawy przeciw Malskiemu przesłuchano szereg świadków, którzy potwierdzili zarzuty aktu oskarżenia. Sso. Stuber wydał wyrok, skazujący Malskiego za zbrodnię oszustwa, popełnioną przez złożenie fałszywych zeznań po przysiędze, na 4 miesiące więzienia.

ELDORADO

Dziecięce

Niedziela, 7 grudnia g. 4 pp. w teatrze „Nowości” Bieleńska 5.

UDZIAŁ BIORĄ:

Balcerkiewiczowa
Comte-Wilgocka
Wilińska, Wilska

Krzewiński
Małkowski
Redo, Rentgen

oraz
około **50** artystów.

W programie: Bajki monologi figliki, śmiech
Kwiat paproci baśń w 3 akt. Pat—Patachon
i Jack Coogen, Sielanka węgierska ze śpiew.
i tańcami.

Bilety u Chodowieckiego Krak. Przedm. 9.

TRAN świeży

w najlepszym gatunku

poleca Tow. Akc. Fr. Karpiński.

Życie gospodarcze.

Notowania giełdy warszawskiej

Dol. Stan Zjedn. za 1—5.20
Franki francuskie za 100—28.07
Funtki angielskie za 1—24.07
Florenty holend. za 100—2.9.90
Kor. czesko-słow. za 100—1.6.60
Franki szwajc. za 100—10.32
Korony austriac. za 1.00.00—7.33 i pół
Liry włoskie za 100—22.60
Franki belgijskie za 10—25.48

KRONIKA.

STAN POGODY

(według danych Państw. Instytutu Meteorolog.)

Temperatura najwyższa wynosiła wczoraj w Warszawie +5°, najniższa —0°2

Przypuszczalny przebieg pogody w dniu dzisiejszym: zachmurzenie umiarkowane, rano mgli- sto, nocą przymrozki, słabe wiatry południowe lub ciska.

Tydzień bezdomnych. Komitet Opieki nad bezdomnymi przy Warsz. Oddz. Polsk. Czerwonego Krzyża, pragnąc przyjąć z pomocą nieszczęśliwym mieszkańcom blaszanki, organizuje od dnia 16 do 23 grudnia r. b. „Wielki Tydzień Bezdomnych”.

Nowe odkrycie na Zamku. Podczas robót restauracyjnych, prowadzonych obecnie na Zamku Królewskim i związanych z niemi badań, prof. Skórewicz dokonał w tych dniach odkrycia murów historycznych. Mianowicie pod murem z epoki 17 stulecia odkryto nową ścianę z epoki książąt Mazowieckich. Stare mury zamku kryją jeszcze zapewne wiele niespodzianek.

Epidemia w Henrykowie. Badania epidemii rumienia guzkowatego, wybuchłej w Henrykowie, trwają w dalszym ciągu. Badane są źródła i przyczyny powstania tej choroby. Wszelkie zarządzenia w celu izolowania mieszkańców dwóch domków, dotkniętych epidemią, utrzymane są nadal. Nowych śmiertelnych wypadków, po za 9 dotychczasowymi nie było. W razie pogorszenia stanu pozostałych w domu chorych, są oni umieszczani w szpitalach miejskich w Warszawie. (—)

Sekcja Pośr. Pracy Bratn. Pom. stud. Wyższej Szk. Handlowej w Warszawie zapatrjuje w najlepszych pracowników biurowych i sumiennych korepetytorów władających językami. Dzwonić należy tel. 45-84. Koszykowa 9.

Z Cyruku Warszawskiego. Dzisiaj dwa ostatnie przedstawienia programu listopadowego: popołudniowe po cenach ulgowych dla dzieci i wieczorne. Na czoło programu wysuwają się bokantące się kangury i bez ręki artysta, wiadający z niebywałą wprawą nogami.

Jutro premiera wielkiego programu grudniowego, w którym ukażą się pierwszorzędne siły cyr-

ków europejskich w szeregu fascynujących produkcji

ZEBRANIA I ODCZYTY.

Odczyt tow. sen. Posnera. Dziś, o godz. 12 w poł. w sali kina „Palace” odbędzie się odczyt tow. sen. Posnera, urządzony przez Komitet walki z handlem kobietami i dziećmi, p. t. „Nad otchłaniami”. Bilety do nabycia w kasie kina „Palace”.

Rocznica Polskiego Tow. Krajoznawczego. W 10 rocznicę swego założenia P. T. Krajoznawcze organizuje uroczyste zebranie, które odbędzie się w dn. 3 grudnia b. r. o g. 8 wiecz. w dużej sali Tow. Hygienicznego. Wstęp dla członków i gości.

Polskie Tow. Teozoficzne. Kwieciana z cyklu niedzielnych pogadań na tematy teozoficzne odbędzie się dziś o godz. 5-ej popoł. w lokalu przy ul. Traugutta Nr 6, m. 26. Temat: „Prawo ewolucji”. Wstęp wolny.

Z Tow. Polsko-Francuskiego. W poniedziałek, dnia 1-go Grudnia r. b. o godz. 8-ej wiecz. odbędzie się w Stow. Polsko-Francuskim (Nowy-Swiat 67) odczyt profesora Jerzego Kurnatowskiego, p. t.: „Wrażenia z podróży do Czech”.

Z Tow. Ekonomistów i Statystyków Polskich. W poniedziałek dn. 1 grudnia o godz. 8.30 wiecz. w Tow. Ekonomistów i Statystyków Polskich (Jana 19) odbędzie się odczyt prof. Jana Lewińskiego, p. t. „Reforma studiów ekonomicznych”.

Odczyt p. t. „Zło i dobro książki”. Wygłosi dziś o godz. 8-ej wiecz. w sali P. Kl. Art. Jerolimskie Nr. 39 m. 11, prof. Józef Wasowski, na dochód funduszu pomocy dla niezdolnych uczniów 1-go Gimnazjum Męskiego Zw. Zaw. Naucz. Polskich Szkół Średnich.

WYPADKI.

Zamach na pociąg. Onegdaj o godz. 9 m. 55 zrana, dokonano zamachu na pociąg mieszący Nr. 3751, kursujący na szlaku Janowo — Kamień Koszyński (w dyr. wileńskiej), w województwie poleskiem.

Wskutek rozkręcenia przez nieznanych sprawców szyn i łączących je słupków, wykołcił się parowóz. Na szczęście obyło się bez wypadku z ludźmi i znacniejszego uszkodzenia taboru.

Wybuch w fabryce amunicji. W fabryce amunicji w Kosowej Górze pod Toruniem, nastąpił wybuch, podczas którego zginęło troje ludzi, mianowicie palacz Halek, robotnik Przydyrka i Gajewska. Przyczyną eksplozji na razie nie zdołano stwierdzić. Budynek fabryczny został zdemolowany i zniszczony.

Walka ze złodziejem w areszcie. Przechodzący wczoraj rano ul. Poznańska przodownik XI-go

komisarjatu Gronkiewicz zauważył na ul. św. Barbary dwóch podejrzanych mężczyzn, z których jeden niósł naladowany worek. Gdy podejrzani weszli do domu Nr 12 przy ul. św. Barbary, Gronkiewicz podążył za nimi i zatrzymał ich poczem odprowadził do XI-go komisarjatu. W worku znalezione pled, pantofle, lalki dziecięce, pieczywo, ciastka, cukierki i t. p. Zatrzymani okazali się zawodowi złodzieje kolejowi: Kazimierz Sobociński (Pruszków, Krótka Nr 3) i Wiktor Woźniak (św. Barbary Nr. 12). Odebrany worek skradli oni z wagonu. Oba osadzone w areszcie. Około godz. 2 po południu Sobociński, w przystępie ataku nerwowego wybił dwie szyby w górnym oknie aresztu, zdjął z siebie ubranie i bieliznę, poczem kawałkami szyby zadał sobie 10 ran powierzchownych w brzuch i piersi. Gdy policjanci chcieli przeszkodzić furjantowi, tak uzbrojony, usiłował rzucić się na nich. Wtedy policjanci narzucili na Sobocińskiego pled i obezwładnili szaleńca. Lekarz Pogotowia nałożył Sobocińskiemu opatrunki, lecz ten zerwał je. Wówczas policjanci nałożyli szaleńcowi kajdanki na wykręcone w tył ręce. Po powtórnym opatrunku, niedoszedłego samobójcę pozostawiono w areszcie. Zaznaczyć należy, że Sobociński przebywał na obserwacji sądowo-psychiatrycznej w Tworakach skąd uciekł.

Zamach samobójczy w komisarjacie. Do XV komisarjatu policji przyprawdono Adama Kowalskiego, bednarza i Stanisława Antoniewskiego, handlującego Obydwaj byli oskarżeni o czynny opór policji. Podczas rewizji osobistej Kowalskiego, Antoniewski wyjął z kieszeni buteleczkę, usiłując wypić zawartość jej w postaci jodyny. Spostrzegł to posterunkowy Miszczak i wytrącił buteleczkę, lecz Antoniewski zdążył wypić niewielką ilość jodyny. Lekarz Pogotowia, po zastosowaniu odpowiednich środków, desperata pozostawił na miejscu.

Pożary. W Alejach Ujazdowskich Nr 37, w dyżurce dozorczy domu Jana Wróbla, wskutek nieostrożnego obchodzenia się z ogniem, wynikł pożar z powodu zapażenia się siennika. Ogień ugasili domownicy przed przybyciem straży ogniowej.

— W mieszkaniu Symchy Jurmana przy ul. Miłej Nr. 40, z powodu wadliwego wpuszczenia belki w przewód kominowy, zapaliła się podłoga. Pogotowie I oddziału, po wyrąbaniu belki i części podłogi, pożar ugasiło.

Przygnieciony maszyną. W podwórzu domu Nr. 4 przy ul. Wrzesińskiej Wincenty Kudej, robotnik został przygnieciony maszyną elektryczną w czasie ładowania jej na wóz. Kudeja ze złamanością prawego ramienia i ogólnie potłuczonego przewieziono prywatnym samochodem do szpitala Przem. Pańskiego.

Teatr i muzyka.

Teatr Wielki. Dziś o 3-ej popoł. balet Rogowskiego „Bajka”. Wieczorem „Violetta”. W roli Germona wystąpi gościnnie baryton włoski p. Umberto Urbano. W poniedziałek „Zamieć”.

Teatr Narodowy. Dziś popoł. po cenach znizowanych „Skapiec” Molliera. Wieczorem „Don Juan”.

Teatr Letni. Codziennie „Zmartwienie p. Hamelbeina”. Dziś po poł. po cenach znizowanych „Pan naczelnik... to ja”.

Teatr im. Bogusławskiego. Dziś o godz. 3 i pół po poł. „Podróż po Warszawie”. Wieczorem „Opowieść zimowa”.

Teatr Polski. Dziś o godz. 3 po poł. po cenach znizowanych „Cyrano de Bergerac”. Wieczorem dziś, jutro i pojutrze, po cenach znizowanych „Król Henryk IV”.

We środę premiera „Świętej Joanny” B. Shawa.

Teatr Mały. Dziś o 4 popoł. po cenach znizowanych „Szofer Archibald”. Wieczorem „Śmierć kochanków”. Jutro po cenach znizowanych „Świt dzień i noc”.

Teatr Nowości. Codziennie „Hrabina Marica”.

Teatr im. Fredry. Dziś o godz. 12 w poł. bajka dla dzieci Benedykta Herta „Zaklęte trzewiczki, czyli jak szewc uszczęśliwił królową”. O g. 4 popoł. „Małżeństwo Loli”. Wieczorem „Głośna sprawa”.

Teatr Praski. Dziś o 12 m. 30 w poł. dla szkół i uczacej się młodzieży „Ogniem i mieczem” po cenach znizowanych. O godz. 4 po poł. „Wesoła praca” po cenach znizowanych. O godz. 8 wiecz. „Rzeź Pragi”.

Teatr Popularny. Dziś o 4 popoł. i o 8 wiecz. krotkocwila „Ciotka z Brazylii” skąd małpy pochodzą.

Teatr Stańczyk. Dziś powtórzenie wczorajszej głośniejszej premiery „Początek o 8½”.

Teatr Qui Pro Quo. Codziennie doskonały program z rewji „Precz z Grabskim” na czele

Z Konserwatorium. Jutro recital fortepianowy Feliksa Szymanowskiego. We środę 3 b m. koncert prof. Gawryłowa (skrzypce) z udziałem dyr. Melcera.

Koncert Mattia Battistini. W środę 3 grudnia odbędzie się jedyny występ Mattia Battistini, dającego w sali Filharmonii wieczór arii i pieśni, który wypełni sam przy akompaniamencie fortepianowym prof. Ursteina.

Koncerty T-wa Krzewienia Muzyki. Dziś Tow. Krzewienia muzyki urządził trzeci poranek w sali Koncertowej w Hotelu Europejskim o godz. 12-ej w poł. poświęcony M. Karłowiczowi z udziałem A. Comte-Wiłgockiej (śpiew), prof. Barcewicza (skrzypce) oraz zespołu wokalnego. Cena biletu 1 złoty.

Eldorado dziecięce w „Nowościach”. Eldorado dziecięce, organizowane w teatrze „Nowości” (Białańska 5), które na poprzednich przedstawieniach zyskało olbrzymie powodzenie, występuje dziś z II-gim programem. Reżyseria: H. Paszko-Folakowej, M. Domosławskiego i J. Krzewińskiego. Dokłada starań do opracowania wspaniałego widowiska. Dekoracje Józefa Galewskiego. Bilety przy wejściu.

Koncerty Wydz. Oświaty i Kultury Magistratu. VII Koncert w Konserwatorium odbędzie się w najbliższą niedzielę Początek o godz. 4 m. 15 po południu. Program wypełnią utwory Chopina, Karłowicza, Zelenkowskiego i Niewiadomskiego w wykonaniu Chóru Oficerskiego w Warszawie, St. Argasińskiego i L. Ursteina. Słowo wstępne wypowie W. Elektorowicz.

Sport.

K. S. „WARSZAWIANKA” I—R. K. S. „SKRA” I.

Dziś na boisku „Skry” Okopowa 43, o godz. 12.15 pierwsza drużyna „Warszawianki” rozegra mecz z naszą robotniczą drużyną „Skry”. „Warszawianka” najpoważniejszy konkurent „Polonii” w mistrzostwach kl. A zdobyła 2-gie miejsce w tabeli mistrzowskiej, przegrywając bardzo nieznacznie z Polonią a zwyciężając wszystkie inne drużyny Warszawy. Drużyna ta bardzo dobrze technicznie wyszkolona, posiada w swym gronie kilku graczy reprezentacyjnych Warszawy, a bramkarz jej Domański grał — przeciw reprezentacji Ameryki w pamiętnym meczu Ameryka-Polska.

„Skra” wystąpi w swym normalnym składzie. Na temże boisku o godzinie 10.30 rano K. S. „Orkan” rozegra zawody finałowe o mistrzostwo kl. B z drużyną W. T. C. Bilety kupione na mecz pierwszy ważne są i na drugi. Dojazd tramwajem Nr. 19.

Harcerski Klub Sportowy Varsovia.

Dziś o godz. 3.30 popoł. w pierwszym, a o g. 4.30 popoł. w drugim terminie odbędzie się w lokalu gimn. Kulwiecia Pl. 3 Krzyży 8, doroczne zebranie członków HKS. Varsovia. Na porządku dziennym sprawozdanie Zarządu, program pracy na rok 1925 oraz wybór nowych władz klubu.

Poleca się uwagę Sz. Klienteli!

Z okazji otwarcia Oddziału przy ul. Świętokrzyskiej Nr. 26

W celach reklamowych począwszy od dnia 1-go grudnia do Świąt postanowiłem rozdać **DARMO** jako premie (gratis) tak w Składzie Głównym jak również w oddziale 100 tuzinów rękawiczek wełn. damskich czyli 1200 par t. j. do zakupionych wszelkiego rodzaju **na sumę Zł. 30** dodaje bez- **1 parę rękawiczek wełnianych damskich** płatnie (gratis)

Fabryczny Skład Pończoch i Trykotaży FRANCISZEK KRAKOWIAK

Skład Główny: Chmielna 30, wprost hotelu Royal. Oddział: Świętokrzyska 26.

Towar solidny! Ceny niskie!

Na raty

Najdogodniejsze warunki NAJWIĘKSZY WYBÓR NIZKIE CENY

Na raty

Przedświąteczna wyprzedaż!!

Ubiory: Męskie, Damskie, Wojskowe, Futra, Kołdry na wacie, Koce, Pledy, Manufaktura

Krajowa Wytwórnia

S. ANUSZEWICZ

Długa, Pasaż Simonsa, Sklep Nr. 62 po stronie Domu Śląskiego. Tel. 126-01

Nowootworzony **Skład Dywanów**

ZYGMUNTA BEREDA Marszałkowska 132

Dla reklamy — tania sprzedaż:

do 1 stycznia 1925 r.

Dywanów, Materji meblowych, Portier, Kap.

Serwet, Kołder, Pledów, Chustek i t. p.

FIRANEK,

KINO

PALACE

Chmielna 9, tel. 51-14.

Początek o godz. 4, 6, 8, 10 pp

Idealnie ogrzana sala.

!! Ostatnia Niedziela !

!! Ceny znizone!! „O czym się nie mówi“

NA RATY

25% taniej. Najtaniej bo w pracowni ubiorów męskich i okryć damskich oraz wait zimowych. Na składzie wielki wybór materiałów krajowych i zagranicznych poleca

J. Zamieczkowski Marjańska 6 m. 17 w podw. Proszę przyjść i przekonać się.

Na Raty

Wykwintne okrycia damskie i męskie oraz palta pluszowe w dużym wyborze najtaniej bo w pracowni poleca

P. Laufer

Nalewki 49 m. 69, tel. 229-94.

Na raty

Ubiory męskie, okrycia damskie oraz towary tokielowe i bieżnielane na dogodnych spłatach długoterminowych

H. Szczypior

S-to Krzyska 35 vis a vis Szkolnej. Ceny konkurencyjne

